

İRŞAD DERGİSİ

“MEVLANA'DA ORTAK YAŞAM”

2019

Şeb-i Arus Özel Sayısı

İÇİNDEKİLER

- 4/MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİDEN GÜL DESTESİ-NERGİS EYLÜL
12/AHDE VEFA-GÜLBELAZ UMER
14/HUZUR-U PİRAN-AMİNE GÜNEŞ
16/AYNÜ'L KADER-SAFİNUR NUN AZİZ
17/HAYAL-ZEYNEP SOLİN
18/GECEDEKİ ATEŞ SELMAN-İ FARİSİ-ULVİYE DENİZ
22/ÇAY SOHBETLERİ-GÖNÜL HURMACIOĞLU
23/TALİBE DEDİLER:EDEP BULDURUR-EDİBE ZEHRA İPAR
24/GEMİDEKİ SEYİR-ULVİYE DENİZ
26/DUYGU-ASEL TOPRAK
29/ÇOCUKLARDA KARAR VERME BECERİLERİ-AYŞE YEŞİL
30/BESİNLERİN İNSAN PSKOLOJİSİNE ETSİKİ
31/SİRKE-MELİKE YILDIZ
32/İDRİS ALEYHİSSELAM-AYŞE BAYRAKOĞLU
33/SÖZCÜKLER BİR DÜNYA-FATMA MERYEM AK
34/MİNİK ELLER-GÜLİSTAN GÜLDAĞ
35/GASTRİT-BEYZA ÇELİK
36/ANKEBUT SURESİ-NERGİS EYLÜL
38/TEKKE TANITIM
39/GÜNLÜK VİRD

EDİTÖRDEN

Selamun aleyküm kıymetli okuyucu,

Bir düğün gecesinde daha bizleri buluşturan Allah'a hamdolsun. Bu sayıda tamamız Hz. Mevlana'da ortak yaşam olarak belirlendi. Hz. Mevlana "Ayağımızın biri şeriatı Ahmediye'de, diğeri 72 milleti seyran etmekte." derken mizacındaki birleştiriciliği ortaya koymaktadır. Bakın, delil değil midir? Hakk'a vuslatından yüzyıllar sonra bile bizi bir araya getirdi.

Allah'ın velileri Peygamber Efendimizin "Ümmetimin velileri Beni İsrail peygamberleri mesabesinde." hadisiyle müjdelenmişlerdir. Dolayısıyla yapıp ettiklerinde, sözlerinde nice kerametler vardır. Hal ve hareketleri Peygamberimizden izler taşır. Nasıl ki Rasulullah kendi zamanında Muhammedül Emin vasfıyla Yahudilerin dahi mallarını emanet alan, müşriklerin alayla dahi olsa başka bir müşriğe, senin malını ancak o kurtarır, dedikleri bir konumda ise Allah velileri de zamanın emindirler. Buna örnek de Hz. Mevlana'nın, müritlerinin sarhoş diye uzaklaştırmak istedikleri birini "İçen o lakin sarhoşluk eden sizsiniz." diyerek atmalarını engellemesidir. Tıpkı Peygamber Efendimizin mescide bevleden Bedevi'yi atmalarını engellediği gibi. Zamanında gayrimüslimler Peygamberimize gelip, biz burada ibadet etmek istiyoruz, dediklerinde Peygamber Efendimiz hiç tereddüt etmeden mescidi göstermişti.

İnsan yeryüzünde Hakk'ın halifesidir. "Bütün aşıklar ilahi aşka köprüdür. İnsanı sevmek, Allah'ı sevmektir. Ben birleştirmeye geldim, ayırmaya değil, birleşin! Anamız, babamız aşk, aşktan doğduk, aşkız biz!" demiştir Pirimiz. İncancımıza göre insan İslam fitratı üzerine doğar. Lakin yaşadığı coğrafya, içinde büyüdüğü toplum, aile bireylerinin etkisiyle farklı dinlere ve mezheplere yönelebilir. Bu onun insanlığından bir şey kaybettirmez. Son nefesine kadar her insan İslam'la şereflelenebilir ya da İslam'dan yüz çevirebilir. Öyleyse birini bugünden yargılamak gelecekteki daha güzel bir dünyadan ümidi kesmek değil midir? Üstadımız Mustafa Özbağ Beyefendi bizlere bir sohbetlerinde "Müslümanlar kardeşimiz, Müslüman olmayanlar ise kardeş adayımız." diyerek öğütte bulunmuştu. Ümidi kesmeyelim. Nefret etmeyelim. Hepimizin paylaştığı bir Dünya var. Müşterek bir gökyüzünün altındayız. Ne yazık ki Müslümanların üzerinde, Türklerin üzerinde devletler bazında bir baskı var. Doğu Türkistan'da Uygur Türkleri, Afganistan'da, Suriye'de ve daha bir çok medyaya yansımış ya da yansımamış bölgede Müslümanlara eziyet ediliyor. Çünkü dünyadaki en kıymetli cevherin insan olduğu unutulmuş durumda. Birileri bunu dünyaya öyle bir haykırmalı ki İsrail'in suru gibi bütün uykudakileri uyandırmalı, ölüleri diriltmeli. Bu öfke seline kapılmamak için biz bir zikir gibi tesbih ediyoruz: Önce insan.

Dergimiz umarız ki sevgi ve kardeşlik köprülerinin kurulmasına vesile olur. Keyifli okumalar...

MUSTAFA ÖZBAÇ
EFENDİDEN
GÜLDESTESİ

Selamun aleyküm, Allah gecenizi hayırlı eylesin inşaallah, Cenâb-ı Hakk gündüzünüzü hayırlı eylesin, ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin, Cenâb-ı Hakk her nefeste Hakk'ın rahmetini düşünen, lütfunu, ikramını, ihsanını düşünen, Cenâb-ı Hakk'ın mevcudiyeti yarattığını düşünüp onun önünde tevazu ile kulluk yapmayı hedefleyen kullarından eylesin. Cenâb-ı Hakk vatanımızı, milletimizi, devletimizi, insanlarımızı mutlu, güzel, hak ve hakikat üzerine yaşayan ve yaşatanlardan eylesin. Rabbim cümle ümmeti Muhammed'e merhamet etsin, ümmet-i Muhammed'e lütfetsin, ümmet-i Muhammed'e ikram etsin, ümmet-i Muhammed'e Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışmayı nasip ve müyesser eylesin.

(Semazenler) Buyurun oturun. Bayraktar ve sancaktar oturmayacak. Onların gözleri hep hudutta olacak hiç gözlerini kırpmayacaklar, bütün İslam toprakları onlara emanet.

Kıymetli dostlar, insanlar vardır gelirler geçerler, nice padişahlar geçmiş nice krallar geçmiş, nice alimler geçmiş, unutulmuş büyük bir çoğunluğu. Kimisinin ardından iyiliklerle konuşulmuş, denmiş ki: İyi insandı, adaletliydi, cesaretliydi. Fatih gibi Kanuni gibi. Kimileri de kötü anılmış, Müslüman olmalarına rağmen arkalarından zalimliklerini konuşmuşlar, adaletsizliklerini konuşmuşlar, kendi halkına, kendi kavimlerine yapmış olduğu zulümlerle konuşulmuş. Peygamberler Adem (a.s.)'den itibaren hepsi de hayırla yad edilmiş. Peygamberlerin arkasından veliler, hepsi de hayırla yad edilmiş. Onlar toprağa gömülmüşler ama ayet-i kerime tecelli etmiş: "Onlara ölü demeyiniz. Onlar sağdırlar, diridirler ama sizler göremezsiniz." denmiş. Demek ki onlar ölmemiş. Niceleri ölmüş, niceleri toprakla yerle yeksan olmuş ama onlar ölülerden sayılmamış, onlar dirilerden sayılmış. Bu dirilerden sayılanların en önemli, zatlardan birisi peygamberlerden sonra Hazreti Mevlâna Celeleddin-i Rumi. Az önce Hacı Kazım Meyliç Beyefendi hazretleri Saraybosna'daki bir Mevlevihaneden bahsetti yüreğim kıpır kıpır etti, kendimce dedim ki, ecdat sevgisiyle, muhabbetiyle, şefkatiyle önce gitmiş oraları yağurmuş.

İki türlü insanlara ulaşabilirsiniz, iki türlü insanları yola getirmeye çalışabilirsiniz: Birisi zorla, ceza vererek, başına tabiri caizse, ensesine vura vura. Bu, İslam değildir. İkincisi sevgiyle. Ancak sevgi ile yürürseniz sizi dinlerler. Sevgi ile bakarsanız size bakarlar. Sevgi ile muamelede bulunursanız sizi severler. Seven sevilir. Seven, sevilir, ikinci bir şık yoktur. O zaman sufiler sevgi ile yürürler. Sufi, sevimiyi beklemez, sever. Neyi sever? Allah'ı. Neyi sever? Resulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellemi. Neyi sever? Velileri. Neyi sever? İnsanları. Neyi sever? Varlığın tamamını. Varlığı tamamını sever. Varlık sevimiyeye layıktır. Biz dünyadan nefret edenlerden değiliz, dünyanın içindekilerden de nefret edenlerden değiliz. Biz dünyayı da içindekileri de Allah yarattı diye severiz. Hani koca Yunus der ya "Yaradılanı sev yaratandan ötürü" diye, Hazreti Mevlâna Celeleddin-i Rumi hazretleri de der ki "Biz varlığın tamamını severiz çünkü bu varlığı Allah yaratmıştır" der. Varlığın tamamını Allah yarattığı için severiz. Varlık tamamıyla Allah'ın yarattığı, sevdiği bir olgudur. Varlığın içerisinde varlığın en mükemmel noktasında olan insandır. İnsan eşref-i mahlukattır, insan ademiyyet makamındadır ve sevimiyeye layıktır. Eğer bir kimse bir insanı ve insanlığı sevmiyorsa Cenâb-ı Hakk onun kalbini mühürlemiştir. Sebep? Onun sevgisizliğinden dolayı. Ve Hazreti Mevlâna bu Allah, Resulullah ve insan sevgisiyle doğrulmuştur. Bu topraklar, Allah, Resulullah ve insan sevgisiyle doğrulmuştur.

Kıymetli dostlar, zaman göreceli bir şeydir, hayat gelip geçer. Dün bu topraklara Moğollar hançerini basmıştı. Bir taraftan Bizanslılar bir taraftan Moğollar bu toprakların boğazını sıkıya çalışıyordu. Sanki şimdi çok mu farklı? O zaman da içeride adaletsizlikler, hukuksuzluklar, ayrımcılıklar-gayrimcılıklar, dışarıda ayrı problem, içeride ayrı problem varken bir ses yükseldi. Bir ses, Hazreti Mevlana'nın sesi, diyordu ki, o ümitsizliğin o umutsuzluğun, o karanlığın pençesinde, o terörün, o yokluğun, o sıkıntının her yerin yakılıp yıkıldığı bir zamanda Hazreti Pir haykırıyordu: "Gel, ne olursan ol gel. Ateşe de tapsan, puta da tapsan, bin sefer tövbe şişesini kırsan da yine gel. Bu dergâh ümitsizlikler dergâhi değil!" diyordu. Bu dergâh bütün yeryüzü. Yeryüzü Müslümanlara mescittir. Dergâh yeryüzü, bütün arz, bu arzda ümitsizlik yok, her yer yıkılsa da her yer tarumar olsa da

Biz, her sabah uyandıığımızda yeni bir dünya kurarız. Biz her sabah uyandıığımızda alemleri yeniden Allah'ın izniyle inşa eder, düzene katarız. Bu dergâh ümitsizlikler dergâhı değil.

Gözlerinizdeki çakmak çakmaklığı görüyorum. Şimdi desem ki hepinize “Yürüyün Londra’ya” bayrağımızı Londra’ya dikeriz, “Yürüyün Washington’a” desem, bayrağımızı Washington’a dikeriz. Bu dergâh ümitsizlikler dergâhı değil. Bakın ecdat sevgisiyle Bosna’ya gitmiş, muhabbetiyle Bosna’ya gitmiş, şefkatiyle Bosna’ya gitmiş, balkanlara muhabbet götürmüş, şefkat götürmüş, sevgi götürmüş, aşk götürmüş. Şimdi balkanlara gittiğimizde kendi yurdumuzdaymışız gibiyiz. Biziz, kendimiz, kendi evimiz, kendi kardeşlerimiz var, kendi dostlarımız var. Bizden, bizim. Allah dostluğumuzu baki eylesin. Yemeklerimiz aynı, adetlerimiz aynı, örf adetlerimiz aynı, geleneğimiz aynı, zikrullahımız aynı. Tekkeye gittiğimizde Yunus ilahileri dinliyoruz orda. Yunus ilahilerinde zikrullah yapıyoruz Bosna’da. Bildiğiniz Türkçe Yunus ilahileri dinliyoruz. Bu ne güzel bir dil. Bu ne güzel bir dil ki bütün alemlerle barışık. Bu ne güzel bir nefes, bütün gönüllere aşk üflemiş. Bu ne muhteşem bir nefes, bütün gönüllere muhabbet üflemiş. Boşnak’mış, Arnavut’muş, Acem’miş, Arap’mış, Kureyşliymiş, Habeşlimiş, ırkı, rengi ne olursa olsun dil gönülden, dil aşk dili. Aramızda kalsın, aşksızlar anlamaz, aşksızlar bilmez. Bu dil aşıklara ait. Bu dile sahip olanlar bildiğimiz değil, bu göz dili, gönül dili. Gözler çakmak çakmak, gönül Fırat nehri gibi akar, akar da akar, akar da akar, kelimeler susar his konuşur, kelimeler susar hakikat konuşulur, kelimeler susar kalpler konuşur. Kalplerde bir sürur, tam baş köşesinde Allah nidası. Vücut sükuna ermiş bütün alemleri sükuna erdirmiş, sabah yeli gibi Yemen’den esmekte tatlı tatlı. Hani sabah namazına kalkarsınız, sabah namazına kalktığınızda kalbinizde tatlı bir esinti olur ya, üfler, bu Rahman’ın sesidir, bu Rahman’ın nefesidir, bu nefesle birleşir bütün aşıklar, bu nefesle birleşir bütün sevenler, bu nefesle birleşir bütün Allah'ın aşık kulları. O yüzden dil Arapçaymış, dil Acemceymiş, dil Farisiceymiş, dil Boşnakçaymış, dil Arnavutçaymış, dil Fransızçaymış, dil İngilizceymiş, dil bilmem hangi dildenmiş önemli değil. Yeryüzünde bir dil var. O dil, aşıkların dili. Harfsiz. Aşık dili harfsiz, nerede olsun o nefesi aldığında tanırısın. Konuşmasına gerek yok, bakarsın dersin ki baktığında, benden... Bakışında aşk vardır, bakışında sevgi vardır, duyusunda aşk vardır onun ve o aşkın sesine müştaktır, onu dinler. Dinlediği, konuşan aşıkmiş gibi gelir ama aşıkta aşk tecelli etmiş, aşıkta aşk tecelli ettiği için konuşan aşk, dinleyen aşk, susan aşk, ortalığa dökülen aşk, toplayan aşk. Aşkın dili, aşkın gözü, aşkın kulağı, aşkın eli, aşkın ayağı oldu mu, cümle alem bir olur o yüzden Hazreti Mevlâna Celaledin-i Rumi hazretleri der ki “Hey evlat! Biz pergelin iki sivri ucu gibiyiz. Bir ayağımızla şeriat-ı Muhammedîye’ye ayağımızı saplamışız öbür ayağımızla 72,5 milleti seyran ederiz” bu ne demek biliyor musunuz? Bir ayağımız şeriat-ı Muhammedîye’de öbür ayağımızla biz aşıkların gönüllerini dolaşırız, biz öbür ayağımızla aşıkların gözlerini dolaşırız, biz öbür ayağımızla aşıklarla hemhal oluruz. İşte bu Hazreti Mevlâna aşk tohumu dikmiş bu topraklara, Hacı Bektaş-ı Veli aşk tohumu dikmiş bu topraklara, Yunus Emre aşk tohumu dikmiş bu topraklara. Biz aşksız yaşayamayız, biz sevdasız duramayız, biz o yüzden bu topraklara sevdayla bağlıyız çünkü biz bu topraklarda öğrendik aşkı, bu topraklarda öğrendik muhabbeti, biz bu topraklarda sevmeyi öğrendik. Biz Ferdî’yle öğrendik sevgiyi, Orhan Gencebay’la öğrendik sevgiliyi, kerih görmedik, Müslüm Baba’yla tattık biz aşkı. Müslüm Baba’dan dinledik. Neyi dinledik? Sen olmazsan bu şehirde yaşanmaz, dedik. Yaşanır mı sevdasız bu şehirde? Yaşanmaz. Aşksız yaşanır mı? Sevdasız yaşanır mı? Aşksız kalan ölü gibi midir? O zaman diri olalım, diriyi sevelim ölüyle ne işimiz var. Biz ebedi diri olana aşığız, ebedi diri olacak olana aşığız, ne işimiz var toprağın altında? Vur toprağa sıçra bir az daha, ötelere doğru git. Hazreti Mevlâna diyor “Bir adım daha atayım da öteye geçivereyim.” Neden atmazsınız bir adım da? Size demiyorum sevdadan nasibi olmayanlara diyorum. Siz zaten aşkla yoğrulmuşsunuz, ne işiniz var burada yoksa bu kışın soğukunda. Hepimiz sevda kuşu gibiyiz. İşte Hazreti Mevlâna Celaledin-i Rumi hazretleri ta Londra’ya giderken ve Londra’da dahi Londra Üniversite’sinde Mevlâna kürsüsü kuruluyorsa, sevdanın dilinden. Amerikan üniversitelerinde Mevlâna araştırma enstitüleri kuruluyorsa, sevdanın dilinden. Yok ki onlarda o sevda, bilmez onlar sevmeyi, bilmediklerinden dolayı Batı’da bir ailede dört kişiden biri intihara teşebbüs ediyor. Sebep? Sevgi yok. Batı’da dört kişiden ikisi uyuşturucunun pençesinde. Neden? Boşlukta, sevmiyorlar, âşık olamıyorlar. Bakın sevda kuşlarına, yıllardan beri yürümüşler. Bunlar her sabah yeniden doğuyorlar. Kolay değildir bu ülkede Allah demek, kolay değildir bu dünyada Allah'a demek.

Allah dediysen başına muhakkak bir şey gelir ama biz mazoşist aşıklarız, başımıza bir şey geleceğini bilerek diyoruz ki, ne gelecekse seni sevdiğimizden gelsin, başımıza ne yağacaksa seni sevdiğimizden yağsın, madem ki sen bizim sevdamızı dertlerle sınavacaksın, mademki bizim aşkımızı sen sıkıntılarla sınavacaksın, madem ki bizim aşıklığımızı ateşlere ataraktan sınavacaksın, madem ki bizim aşıklığımızı sıkıntılara katarak sınavacaksın, değil mi ki imtihan eden sensin vallahi de of demeyiz, billahi de of demeyiz; kan kusarız deriz ki kızılıcık şerbeti içtik, karnımız aç olur dudağımızdan kürdan eksik olmaz, koyarız dudağımıza kürdanı, dosta güven, düşmanı çatırdak çatlatırız. Neden dudağımızda kürdanla dolaşırız? Kimseye demeyiz, karnımız aç, diye. Sufiler toplumun kalbidir çünkü, sufi "açım" derse dünya yıkılır, sufi "Dertliyim" derse dünya gam kasavet dolar, sufi "sıkıntıdayım" derse bütün dünya hallaç pamuğu gibi atılır. Bu dünya yaşıyorsa, sufilerin yüzü suyu hürmetine. Neden? Çünkü sufiler kalbidir dünyanın.

Kıymetli dostlar, o sufilerin hoşgörüsüdür dünyayı ayakta tutan, o sufilerin sevdasıdır. Sebep? Seversen merhamet edersin, seversen şefkat gösterirsin, seversen anlayış gösterirsin, Seversen toleranslı davranırsın, seversen sen onun kılığına kıyafetine bakmazsın, seversen sen onun saçını ne tarafa taradığına bakmazsın, seversen sevdiğine karşı gözün kör, kulağın sağır olur, sevdiğinin eksikliğini görmezsin sevdiğinin eksikliğini duymazsın, o konuşuyor, ne konuşuyorsa benim sevdiğim konuşuyor, eksiklik kulağına dahi gelmez ki. "A sen neden burada bunu söyledin" diyorsa o seni sevmemiş, muhabbet beslemiş. Severse, senin eksikliğini görmez. Severse, senin hatanı görmez. Severse, sen onun için en yakışıklısın. Severse, sen onun için en güzel kadınsın. Severse, sen onun için en iyi evlatsın. Severse, sen onun için en iyi akrabasın, severse sen onun için en iyi amca, en iyi dayı, en iyisisin. Severse en iyisisin. Sevmezse, sen en iyisi değilsin. Hani bunu böyle hep kadınların eksikliğine dem vurarak söylerler, bu erkekler içinde geçerli kadınlar için de. Hani adam bir gün file boş gelmiş ya, hanımı demiş "Herif, senin gözün körmüş ya" demiş. Kadınlar, üzerinize alınmayın aynı şey erkekler için de geçerli. Adamın kadına karşı sevgisi kalmazsa bakar "Bu nasıl yemek yiyor ya ağzını şapırdatıyor", "Ya bu kadın ne ki evin içinde hilkat garibesi gibi dolaşıyor," der. Bu sevgisizliktendir. Severse kadın evde sultan gibi yürür. Adam bakar "Ya bu kadın ne kadar güzel yürüyor, yürüdükçe muhteşem oldu," neden? Adam sevdi, adam sevince kadın ayak serçe parmağını gösterse adam kendinden geçer. Ağustosun ortasında o da ayağını uzatır, bak ayak serçe parmağımı gör der, sen de boyuna volta atarsın sokakta, neden? Ayağını gösterecek sana. Sevdin mi onun ayağını seyretmek için gidersin, sevdin mi beklersin an be an, bir an göz göze gelmek için. Sevmek böyle bir şeydir. Daha tarif edeyim mi sevmeyi size? Eşlerinden boşanacaksınız yoksa. Bakacak adama "Bu beni sevmiyor" diyecek, bakacak kadına "Bu beni sevmiyor" diyecek. Biz herkesi evlendirelim, birleştirelim derken ayrılacak gidecek. Bir küçük not anlatayım mı? İzmir'de 9 Eylül Üniversitesi'nde sohbet ediyorum, sevmekle alakalı başladım anlatmaya doktorlar dinliyor hepsi de. Birisi karı-koca, kadın baktı, yanımdaki kim, diye. Eyvah dedim, şimdi boşanacak bunlar. Adamı tarif ediyordum, seven adam nasıl olur diye, adam gidiyor, gidecek oradan, hemen lafı döndürdüm bir seven kadın nasıl olur anlatmaya başladım, adam döndü kadına baktı. Dedim, burada kesiyorum muhabbeti herkes boşanıp da gidecek şimdi, deyince bir bayan kalktı ayağa, doktor kendisi, uzman "Teşhis koyuyorum" dedi, herkes sustu, hepsi tıpçı, yaklaşık 800 kişilik salon, hepsi de doktor hepsi de tıpçı, öğrenci, asistan... Kalktı kadın "Teşhis koyuyorum" dedi, herkes baktı, sustu ona, "Bu adam aşık" dedi benden için. Eyvah, dedim, gürlüğe gidiyorum ben şimdi bizim Orhan Hoca toparladı, dedi "Sayın doktorum sakın olun." Döndüm Orhan hocaya dedim "Sen kimden yanasın? Elleme teşhis koydu." Biraz daha anlatırsam herkes birbirinden kopmuş olarak gidecek o yüzden fazla tarif etmeyeceğim. Döndüm Hazreti Mevlâna Celaleddin-i Rumi hazretlerine, o hoş görüşüyle gitti ama bu hoşgörüyü Muhammed-i Mustafa'dan aldı. Onun öğretmeni Muhammed-i Mustafa, o yüzden "Ben Kur'an'ın kuluyum, Muhammed-i Mustafa'nın yolunun tozuym, bunun dışında söylenen sözlerden de o kişilerden de uzağım" dedi. Öğretmenini koydu orta yere. Bir ayağı Kur'an-ı Kerim'de bir ayağı sünnet-i senniye. Hazreti Muhammed-i Mustafa Medine-i Münevvere'ye hicret ettiğinde hoşgörüsüyle geldi, muhabbetiyle geldi. Sen Hristiyan'sın, sen Yahudi'sin demedi, ayrıştırmadı, ötekileştirmede, o hakkı tebliğ etti ve sevdi, sadece sevdi.

İnsanları sevdi, hayvanları sevdi, yeşili sevdi, doğayı sevdi, her şeyi sevdi. Biliyor musunuz ordu sefere çıkmıştı. Ordu sefere çıktığında malum bir hayvancağız yavrularıyla beraber orda. Hazreti Muhammed-i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri gördü onu, iki tane asker dikti başına ordunun yolunu çevirdi, o iki tane askerle de o hayvanı ve yavrularını muhafaza altına aldı dedi ki, ordu bu hayvancıkları ve yavruları rahatsız etmesin. Dikkat edin, ordu bu bir hayvan üç dört tane yavrusu rahatsız olmasın diye iki asker dikti başına. Siz, O'nun yolunu takip eden Hazreti Mevlâna Celaleddin-i Rumi hazretleri ne yapardı biliyor musunuz? Bakın insanlar şimdi hayvanları arabaların arkasına bağlayıp eziyet ediyorlar, öldürüyorlar, tecavüz ediyorlar. Hazreti Mevlâna ne yapardı biliyor musunuz? Her gün iki dirhem para verip elinde yumuşak ekmek bir viraneliğe gidiyor. Şimdi böyle zatlara takip ederler ya, kimisi sevdiğinden takip eder, kimisi acaba bir şey var mı, dedikodu üretecek. Öyle ya, acaba bir kadın mı var, acaba bir kız mı var, acaba yanlış bir şey mi var? Farlar açık, takip ediyorlar. 1. gün gidiyor, 2. gün, 3. gün, 4. gün, 5. gün, 6. gün, 7. gün... O arkasından takip edenler dayanamıyorlar artık diyorlar ki: Efendim her gün elinizde iki ekmek -bugünkü dilde söylüyorum- tabiri caizse, nereye gidiyorsunuz? Dedi ki: Şu viranede doğum yapmış bir köpek var. O yeni doğum yaptığından yavrularını beslemek için ayrılamıyor ben ona her gün yiyecek götürüyorum, dedi. O, yavrularını beslemek için avlanmaya çıkmadığını düşündü ona ekmek götürüyordu. Bu öğretiyi kimden aldı? Hazreti Muhammed-i Mustafa'dan sallallahu aleyhi ve sellemden ama biz insan sevmiyoruz, kedi köpek seviyoruz şimdi o hale geldik. İnsanı da sev, kediyi köpeği de sev, taşı toprağı da sev, ağacı da sev, çiçeği de sev, anneni de sev. Çiçek sevmeye layık da anne sevmeye layık değil mi? Köpek sevmeye layık da baba sevmeye layık değil mi? E bülbül, kuş, sevmeye layık da eş sevmeye layık değil mi? Balığa gösterdiğin kıymeti eşe neden göstermiyorsun? Kuşa gösterdiğin kıymeti eşe neden göstermiyorsun? Erkekler! İşinize ve arabanıza gösterdiğiniz kıymeti eşlerinize neden göstermiyorsunuz? Eşlere neden kıymet göstermiyoruz? Çocuklarımıza neden kıymet göstermiyoruz? Arkadaşlarımıza, kardeşlerimize neden kıymet göstermiyoruz? Akrabalarımıza neden kıymet göstermiyoruz? Kıymetli kardeşlerim önce aile birliğini koruyun, önce sülale birliğini koruyun, önce akraba birliğini koruyun, sonra mahalle birliğini koruyun, sonra il, ilçe, millet birliğini koruyun, sakın ötekileştirmeyin, sakın itmeyin, sakın insanların kusurlarından, hatalarından, yanlışlıklarından dolayı konuşmamazlık, selam vermemezlik, "Aman bırak ya bu içki içiyor, aman bırak ya bu uyuşturucu kullanıyor, aman bırak ya onun başı açık, aman bırak ya onun sakalı yok, aman bırak ya o bizim tarikattan değil, aman bırak ya o bizim mezhepten değil, aman bırak o bizim mezhepten değil, aman bırak o bizim ırkımızdan değil!" etmeyin.

Kıymetli dostlar, tehlike büyük. Bu tehlikeyi görelim, tehlike büyük. Sonra "Dış güçler geldi bize bunu yaptı, dış güçler geldi bize operasyon yaptı" bahane atacak yer çok değil. Sevelim, ötekileştirmeyelim, bağırımıza basalım, onunla dost olalım, arkadaş olalım, ölünce sevemezsin, ölünce öpemezsin, ölünce elinden tutamazsın, ölünce yan yana yürüyemezsin, ölünce omuz omuza duramazsın, ölünce nasılsın diye soramazsın, ölünce "Bir şey mi var?" diyemezsin, ölünce ah vah edersin, keşke biraz daha sevseydim, keşke biraz daha tutsaydım, keşke bir tas çorba götürseydim, keşke bir lira da olsa yardım etseydim, keşke ben onu biraz daha seyretseydim. Ah bir salınaydı önümde o salınıp giderken bir arkasından bakıp ağlasaydım, yüzünü dönseydi bana, yüzünü döndüğünde canımı verseydim yüzünü döndüğünde yüzümü dökseydim, ah bana elini uzatsaydı da benim elim onun eli olsaydı, ah beni bir dinleseydi ben sabahlara kadar konuşsaydım, ah o konuşsaydı da ben dinleseydim onun sesi bülbül gibi şakısaydı, o anlatsaydı ben ağlasaydım, ben anlatsaydım o tebessüm etseydi, ben onu dinleseydim sabahlara kadar. O anlatsaydı bana aşktan, muhabbetten, sevdadan, ben anlatsaydım ona, ah deseyleydim, sen yokken ben neler yaşadım, ah deseyleydim, sen beni bırakıp gittiğinde beni kimler vurdu, arka sokaklarda beni kimler indirdi deseyleydim, ağlasaydım sabahlara kadar. O beni dinleseydi ama ölmeden, yaşarken. Bir gece yarısı geliverseydi aniden. Bir gece yarısı iniverseydi, bakıverseydi bir sefer gözlerime. Bir sefer kahrküllerine sarıverseydi, bir sever "Ne oldu?" deyip başımı okşayıverseydi ama ölmeden. Ama ölmeden gözümün yaşını silseydi. Ölmeden sakalımı sıvazlasaydı. Ölmeden kendi gelseydi, derdimin dermanı kendi olsaydı. Gelseydi yaramı sarsaydı, gelseydi dilime baksaydı, gözüme baksaydı.

Gözümde binlerce göz görürdü, dilimde binlerce dil, yüreğimde binlerce yürek görürdü. Hepsi yaralı, hepsi hüznü, hepsi dertli, hepsi acılı, bol soslu, hepsi çileli, bol çileli, dertli mi dertli, vakarlı mı vakarlı... Gelseydi... O yüzden sağken, yaşıyorken sevin, âşık olun. Belki de son görüşünüz. Sonra fotoğraflardan bakmak gelir öyle değil mi? Canlısı varken neden fotoğrafından bakalım değil mi? Fotoğrafta lazım ama asıl canlısı lazım. Asıl aynadan görmek lazım. Asıl aynaya bakmak lazım. Aynaya baktım saç beyaz olmuş.

Ah toprağın altında Kureyşli de bir, toprağın altında Habeşli de bir, toprağın altında Farisi de bir, toprağın altında Hindu'su da bir, toprağın altında padişahı da bir, toprağın altında sen veli olmuşsun, sen padişah olmuşsun, sen mürid olmuşsun, sen mürşid olmuşsun, senin rengin buymuş, senin rengin suymuş, sen zenginmişsin, sen fakirmişsin, sen terkedilmişsin, sen arş-ı âlâda dolaşmışsın bir anlamı yok. Toprağın altında kadının kadınlığı kalmayacak erkeğin erkeklığı kalmayacak. Toprağın altında herkes toprak olup gidecek. Sen de toprak olacaksın, ben de toprak olacağım, herkes toprak olacak, hepimiz toprak olacağız ama Hazreti Pir'in dediği gibi "Gel, beri gel" demiş ya, biraz daha gel, biraz daha beri gel, bir adım daha at, daha da yakın ol, yakınlığın de yakini olsun, gel biraz daha gel biraz daha yakın ol. Neyzen başı, ney bugün ciğerimizden okusun, ney bugün bizi anlatsın. Kudümzen başı, her vurdukça yüreğimize vur bugün. Bendirzen başı canım kardeşim, vurdukça nefse doğru vur bugün, nefis terbiyesini alsın. İlahizen başı, bugün öyle "Allah!" de bize, kendimizden geçelim, bir daha kendimize gelmeyelim. Hay canlarım benim, bugün öyle çark atın, öyle sema edin, öyle vurun çarka ki semada melekler gıpta ile baksın, desinler ki: Bunlar nerenin gülü? Bunlar nerenin bülbülü? Bunlar nerenin cengaverleri? Öyle sema edin ki arş-ı âlâdaki melekler başlarına örtü koysun bugün, utansınlar, desinler ki: Bu dünyada her şeyi kenara atıp, her şeyi ötelere atıp Allah deyip çark vuranlar var. Bugün öylesine Allah deyin ki biz oturalım... Benim ilk zikrullah yaptığım yer dedemin yıkık eviydi, Oktay da benim ilk zikir yaptığım adamdı. Elektrik yok, su yok, gaz lambasında. Kilim yok, halı yok, tahta yok, toprağın üzerindeydik. Hiç kimse yoktu. Herkes diyordu ki yüzde yüz bu müftünün kızına kafayı taktı. Kimse Allah dediğimize inanmamıştı.

Bugün bir şeye niyet ettim. Niyet ettiğim şey şu: Ben bizim hakkımızda, kendim hakkında konuşulanlara cevap vermeyi yeğlemiyorum çok. Millet ne diyorsa desin, diyorum, senin yaptığın doğru olsun Kur'an ve sünnete uy, diyorum. Sema yapıyoruz ya, önüne gelen, ağzı olan konuşuyor. Be mübarek insanlar, ırgalatma çalıyı söyletme deliyi, otur oturduğun yere a ilim bilmez, irfan bilmez, kitap okumaz, işkembe-i kübradan konuşan kimse. Sana mı kaldı? Mustafa Özbağ'ı çıldırtma. Yapma. Konuşma. Karşıma gelsen konuşamazsın zaten, dilin tutulur, nutkun tutulur, elin ayağın karışır, kalbin karışır, gözün karışır. Klavyenin başında konuşuyor, alimlik yapıyor, klavyenin başında bir şeyler yazıyor, etrafa bir şeyler diyor sanki söyleyince beni yerin dibine batıracak. Eğer yaptıklarında Kur'an ve sünnetin dışında bir şey varsa yaz bize, gönder, kendimizi düzeltelim. Sema etmek... İki manası var: 1- Şiir söylemek. 2- Çark atmak. Bizim semazen kardeşler her çarkta Allah, Allah, Allah diye sema ediyorlar hepsinin de öğretisi, bildiğim bu. Allah diyerekten sema ediyorlar. Hadis-i şerif "Hazreti Ali radiyallahu anh hazretleri anlatıyor: Ben Cafer radiyallahu anh ve Zeyd'le birlikte Peygamber'e sallallahu aleyhi ve sellem gittik. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Zeyd'e dedi ki: Sen benim azatlımsın. Bu zaman sevinçten Zeyd bir ayağının üzerinde Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem etrafında dönüp durmaya başladı. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem sonra Cafer'e dedi ki: Sen ahlaken ve fitraten bana benzersin dedi. Bu zamanda Cafer Zeyd'in arkasında dönüp durmaya başladı sonra bana: Sen bendensin ben de sendenim, dedi, bu zaman ben de Cafer'in arkasında dönüp durmaya başladım." Bu hadisi bu olayı nakleden İmam-ı Hambel. Müsned'inde naklediyor bunu. Müsned cilt 1, sayfa 537, no 857. Beyhâki bu hadisi şerh ediyor, diyor ki "Bu hadis sahih bir delil ve ruhsat ile sema ederek, Allah'ı zikrederken sema ederek dönüp durmanın caiz olduğunu gösterir." diyor. Bir hadis-i şerif de Enes bin Malik rivayet ediyor "Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri şiir okuyacak bir kişi istedi." Şiir okuyacak kimse yok mu demiş, bir bedevi de şiir okuyor doğaçlama "Nefis ve arzu yılanı ciğerimi soktu, doktoru da efsuncusu da yoktu. Fakat benim âşık olduğum bir sevgilim var, ilacım da panzehirim de odur.

Şiirini okuyunca Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ashabıyla birlikte vecde geldi, ridası da -yani cübbesi- omuzundan düştü. Bunun üzerine muaviye dedi ki: Eğlenceniz ne güzel Ey Allah'ın Resulü! Hazreti Peygamber de: Öyle deme ey Muaviye, sema sırasında sevgiliyi hatırlayıp da ürpermeyen kerim biri değildir, buyurdu ve ridasını dört yüz parçaya bölerekten ashabına dağıttı." Demek ki o esnada dört yüz sahabe varmış.

Kıymetli dostlar o yüzden sema bu manada Hakk'tan gelen bir ilhamdır, sema Allah'ı zikir ritüelidir, sema aşıklar için sevgiliyle sohbet zamanıdır çünkü semada aşıklar "Allah" diyerekten sema ederler. Kıymetli dostlar Hazreti Mevlâna Celaledin-i Rumi hazretlerinin iki nefesiyle sohbetime son vermek istiyorum.

Gel daha yakına gel. Bu yol vuruculuk ne zamana kadar sürüp gidecek? Mademki sen bensin ben de benim artık bu senlik ve benlik nedir? Biz hakkın nuruyuz hakkın aynasıyız şu hâlde kendi kendimizle birbirimizle ne diye çekişip duruyoruz? Bir aydınlık bir aydınlıktan neden böyle kaçıyor? Biz hepimiz, bütün insanlar tek bir vücut halinde olgun bir insanın varlığında toplanmış gibiyiz. Fakat neden böyle şaşırıyız? Aynı vücudun birer uzvu olduğumuz halde neden zenginler, yoksulları böyle hor görürler? Aynı vücutta bulunan sağ el, ne diye sol elini hor görür? Her ikisi de madem senin elindir, aynı tende uğurlu ne demek, uğursuz ne demek?

Öldüğüm gün tabutum götürülürken, bende bu dünya derdi var sanma...

Benim için ağlama, yazık, vah vah deme;

Şeytanın tuzağına düşersen, o zaman eyvah demenin sırasındır,

Cenâzemi gömdüğün zaman ayrılık, ayrılık deme,

Benim buluşmam, kavuşmam işte o zamandır,

Beni toprağa verdikleri zaman, elvedâ elvedâ demeye kalkışma,

Mezar, cennet topluluğunun perdesidir.

Batmayı gördün ya, doğmayı da seyret, güneşle aya gurûbdan hiç ziyân gelir mi?

Yere hangi tohum ekildi de bitmedi? İnsan tohumu bitmeyecek diye şüpheleniyor musun?

Toprağa konduğumu sanıyorsun değil mi? Ayağımın altında yedi gök vardır.

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i Rumi hazretlerinin Şeb-i Arus'u hepimize kutlu ve mutlu olsun. Bayramımız bayram olsun. Öldüğü günü bayram eden, öldüğü günü seyran eden o muhteşem Pir'in yolundan ve izinden Cenâb-ı Hakk gitmeyi nasip ettiği gibi son nefese kadar o yolda bizleri berdevam eylesin, son nefese kadar Kur'an ve sünnete sınıksız yapışanlardan eylesin, son nefese kadar vatan ve millet uğruna çalışan ve çabalayanlardan eylesin, son nefese kadar ümmet-i Muhammed'in mutluluğu ve kurtuluşu için mücadele edenlerden eylesin, son nefese kadar bütün insanlığın mutluluğu ve huzuru için çalışanlardan eylesin. Rabbim her sene, her daim burada toplanıp, halleşip helalleşip dağılmayı bizlere nasip eylesin. Kıymetli dostlar bizlere haklarınızı helal edin. Bizden yana da hepimize helal olsun.

2018 Şeb-i Arus töreninden derlenmiştir.
Derleyen:Nergis EYLÜL

AHDE VEFA

Ahid, fıkıh terimi olarak daha çok “*taahhüt*” ve “*anlaşma*” mânalarında akid kelimesiyle eş anlamlı olarak geçmektedir. Bununla birlikte akid genellikle hususi mânadaki taahhüt ve anlaşmalar için, ahid ise siyasî ve milletlerarası taahhüt ve antlaşmalar için kullanılmıştır. Bu durumda ahid, eman ve zimme ile aynı mânayı ifade etmektedir.”¹ Fıkıh anlamında daha çok “yapılan anlaşmalar” anlamında kullanılan ahidin; ayeti kerime ve hadisi şeriflerde kapsamının çok daha geniş olduğunu hatta imanın temel taşlarından biri olduğunu görmekteyiz:

“Allah’ın Peygamberi (s.a.v.) bize hutbe verdiği zaman mutlaka şöyle buyururdu:

Emanete riayet etmeyenin imanı yoktur; ahde vefa göstermeyenin ise dini yoktur.”²

Demek ki bir kimsenin dinine dair turnusol kağıdı görevi gören bir meziyettir ahde vefa. Ayeti kerimelere ve hadisi şeriflere göre; verdiği sözde durmak, emanete riayet etmek; kişinin imanında, inancında, insanlık temelini yapı taşlarında olması gereken bir özelliktir.

Hz. Peygamber (s.a.v.) ashabından ve dolayısıyla bütün ümmetten bazı konularda söz almıştır: ***“Bana kendi adınıza altı şeyin güvencesini verin, ben de size cennetin güvencesini vereyim; konuştuğunuzda doğru söyleyin, söz verdiğinizde sözünüzü tutun, size (bir şey) emanet edildiğinde ona riayet edin, iffetinizi koruyun, gözlerinizi (bakılması yasak olandan) sakının ve ellerinizi (haramdan) çekin.”***³

Allahu Teala da ayeti kerimeleriyle müminin ahde vefalı olmasını emretmiş ve sözünde duran müminlerden övgüyle bahsetmiştir:

“Allah’a verdiğiniz sözü tutun.”⁴

Anlıyoruz ki gerçek bir iman sahibi olabilmek ve Allahu Teala ile Hz. Peygamber (s.a.v.)’in razı oldukları arasına girebilmek için “Kalu Bela’da” Allah’a verdiğimiz “Elbette yâ Rab! Sen Bizim Rabbimizsin. Biz buna şahidiz.” sözüne, kelime-i şahadetle birlikte Allah’tan başka ilah olmadığına Hz. Peygamber (s.a.v.)’in onun kulu ve Resülü olduğuna dair şahitliğimize; Allah’ın farzına, Habibullah (s.a.v.)’in sünnetine ve emir sahiplerine uymakta verdiğimiz sözlere karşı ahde vefa göstermemiz gerekmektedir:

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin.”⁵

“Müminler içinde Allah’a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir, kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir.”⁶

Ayeti kerimedeki Allah'ın övgüsüne mazhar olabilmek için iman sahipleri, müminler, sufiler hayatları boyunca Allah (c.c.)'in rızasına layık işler yapmak gayretinde olmuş, kendi nefislerinin önüne ahde vefalarını koymuşlardır. Hz. Eyüp Sultan (r.a) gibi nice sahabe ilerleyen yaşına rağmen uzak diyarlara cihada gitmiş, Osmanlı gibi Allah (c.c.)'in rızasını isteyen devletler her yere İslam ahlakını ve adaletini taşımak için yüzyıllarca mücadele etmiştir. Hamdü senalar olsun ki Türk Milleti ve Türk askeri de Ümmeti Muhammed'e yardımcı olabilmek, zulüm altındaki insanları kurtarabilmek için hala elini taşın altına koymaktadır.

Bugünlerde devam eden Barış Pınarı Harekatında Allah (c.c.)'a, Resul (s.a.v.)'üne ve Ümmeti Muhammed'e karşı ahde vefanın en büyük örneklerinden birini sergilemektedir.

Bu ay Şeb-i Arus ayı, Hz. Mevlana (r.a.)'mızın sevgilisine yürüdüğü düğününün senei devriyesi. Mevlana Celaleddin-i Rumi Hazretleri (r.a.) de ömrü boyunca; "Ben yaşadıkça Kur'an'ın bendesiyim. Ben Hz. Muhammed (s.a.v.)'in ayağının tozuyum. Biri benden bundan başkasını naklederse, Ondan da bizarım, o sözden de bizarım, şikâyetçiyim." diyerek Allah (c.c.)'a ve Resul (s.a.v.)'üne bağlılığını anlattığı hikmetli sözleriyle, ardında bıraktığı tüm dünyayı sevgisiyle saran eserleriyle, insanların Allah (c.c.)'a, Resul (s.a.v.)'üne olan aşkını ve muhabbetini coşturarak onları irşad edip hala ahde vefasını göstermeye devam etmektedir. Diğer taraftan kendisine Allah'a ulaşmanın yolunu gösteren mürşidi Hz. Şems (r.a.)'i bir an bile anmaktan geri durmamıştır. Onun karşısında sevgisi ve vefası sebebiyle kendisini o kadar yok görmüştür ki birçok dizesinin altına Şems Hazretlerinin (r.a.) adını yazdığı vakidir.

Üstadı Nevşehirli Hacı Abdullah Gürbüz Beyefendi ile birlikte on sekiz yıl beraber yol giden ve vefatından sonra da emanete riayet ederek Kuran, sünnet, vatan, millet minvalinde ahbine vefasını devam ettiren Üstadımız Bayındırlı Hacı Mustafa Özbağ Beyefendi'nin vefayla ilgili söylediklerine kulak verelim:

"Vefa,

1. derecede önce kişinin Allah'a vefasıdır; ona verdiği sözü yerine getirmesi, emirlerine riayet etmesidir.

2. derecede Peygamberimiz (s.a.v.)'e olan sözlerini yerine getirmesi, sünnetullahına tabi olmasıdır.

3. derecede kişinin anne ve babasına karşı vefalı olması, haklarına riayet etmesidir.

4. derecede Hz. Ali'nin "Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum." sözü mucibince kendisinden ilim öğrendiği kişilere karşı vefalı olmasıdır.

Bir kimsenin vefa yolu üzerinde gitmesi demek o kimsenin vefa duygusu beslediği kimselere veya yerlere karşı onların haklarına riayet etmesi, kendi üzerine karşı da onlara yapması gerekeni yapmaktır."

Vefa o kadar önemli bir sırdır ki birbirlerini Allah için sevenlerin vefası için nice müjdeler bulunmaktadır. Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "**Allah Teâla kıyamet gününde "Benim büyüklüğüm için sevişenler (ve dost olanlar) nerede? Onları, benim himâyemden başka bir gölgenin olmadığı himayem altında gölgelendireyim."**"⁷ diye müjdeler.

"Vallahî, onların yüzleri nurdur ve nur üzerindedirler. İnsanlar korktuğu vakit onlar korkmazlar, insanlar mahzun oldukları vakit onlar mahzun olmazlar. Haberiniz olsun ki, Allah'ın gerçek dostları için korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir de."⁸

Allah vatanımızı, milletimizi, askerimizi, Ümmeti Muhammedi korusun; bizleri daima vefa yolu üzerinde olanlardan, Allah (c.c.)'in gerçek dostu olanlardan eylesin. **Amin.**

Gülbeyaz UMER

1-(TDV İslam Ansiklopedisi "AHİD")

2-(İbn Hanbel, III, 134)

3-(İbn Hanbel, V, 323)

4-(En'am Suresi 152. Ayet – Elmalılı Hamdi Yazır Tefsiri)

5-(Nisa Suresi 59. Ayet – Elmalılı Hamdi Yazır Tefsiri)

6-(Ahzab Suresi 23. Ayet)

7-(Müslimden naklen Mansûr Ali Nâsîf, et-Tâc, V, 83).

8-(Ebû Davûd'dan, et-Tâc, V, 83).

HUZUR-U PİRAN

Güneş titrek adımlarıyla Batı'dan Doğu'ya doğru seyrini sürdürürken, çileyle yoğrulmuş bir umudun doğuşunu müjdeliyordu adeta. En az kendisi kadar kudretli bir ışığın, Doğu'dan Batı'ya doğru ışıldayışına şahitlik edecekti. ¹

Ben bir seyyahım dünyayı gezerim. Gözümün gördüğü yerler şimdilerde bir sinema perdesi ve ben bu sinemanın en kıdemli seyircisiyim. Kendime her gün yeni bir film perdesi için seçtiğim bu yollardan biri bugün Konya'ya düştü. Şehre girdiğimden beri üzerime sinen sakin hali adeta şehrin efsunu gibi. Bu sakinliği biraz dağıtan ben gibi etrafı merakla inceleyen ziyaretçilerden başkası değil. Konya'da akşam güneşi batarken gökyüzünün kızılığı ve akşam rüzgarı adeta şehrin üzerinde raks ediyordu. Gözlerimi kapasam soluğumla onlara eşlik edebilir miyim? Tek nefeste içime sığdırabilir miyim gördüklerimi ve göremediklerimi?

Ruhumuzda da hayal, yok gibidir. Sen bütün bir cihanı hayal üzere yürür gör!

Onların başları da, savaşları da hayale müstenittir. Öğünmeleri de, utanmaları da bir hayalden ötürüdür. Evliyanın tuzağı olan o hayaller, Tanrı bahçelerindeki ay çehrelilerin akisleridir. Padişahın rüyada gördüğü hayal de o misafir pirin çehresinde görünüp duruyordu. Padişah bizzat mabeyincilerin yerine koştu, o gaipten gelen konuşun huzuruna vardı. ²

Akşam güneşi süzülürken endamlı endamlı, ben tam kapısında idim. Evvelen tanış olduğum o güzel yüzlü piri görmek için adımlarken bütün bir insanlığı kucaklayan sözleriyle karşı karşıya kaldım bile. Giriş kapısının üzerinde "**Buraya her kim gelir tamamlanır.**" yazıyordu. Eksiklerimle girmiş olduğum bu kapı ümit pınarlarımı coşturuyor ve ümitsizliği kelime olmaktan utandıran o cümleler zihnimde yankılanıyordu. **De ki: "Ey kendilerinin aleyhine aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."** ³ Bu karşılama sanki kendi felsefesinin bir "hoşgeldin" ifadesi gibi. Bütün bir insanlığı kucaklayan bu felsefe hoşgörü, alçak gönüllülük ve güzel ahlaktan oluşurken temelini Kuran Kerim ve sünneti seniyye olduğunu söylemek çok da zor olmasa gerek. Kendisi "**Ben yaşadığım müddetçe Kur'an'ın kölesi ve Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'nin ayağının tozuyum. Benden kim bundan başka bir söz naklederse ben ondan da o sözü söyleyenden de bîzarım.**" demiştir.

Edeple giriş kapısından geçtikten sonra kendimi tilavet odasında buldum. Burada hat eserleri vardı. Çok da oyalanmadan doğruca "huzuru pir" kısmına doğru emin adımlarla ilerlerken bir solukta sandukanın kenarında buldum kendimi. Ziyaret adabı gereği 11 defa ihlas, 1 defa Fatiha okurken içimden geçenlere engel olamıyordum. Kim bilir kimler geldi geçti önünden, kim bilir hasretle kimler baktı sana, kim bilir hangi hüznü kalbin durağı oldun, kimi bilir hangi yetim geldi de kapında ağladı, hangi evsiz sana dayandı da yurtsuz kalmadı?

Şeyh Galip kendince Hz. Mevlânâ'yı ⁴

Mazhar-ı aşk-ı Hudâ Hazret-i Mevlânâdır

Menba-ı sıdk u safâ Hazret-i Mevlânâdır;

Vâris-i ekme-i Sultân-ı Rusûl şâh-ı kerem;

Hâtem-i tavr-ı sehâ Hazret-i Mevlânâdır;

Ağniyâ vü fukarâ bende-i dergâhıdır;

Şâh-ı dervîş-edâ Hazret-i Mevlânâdır;

Hâk-i pâyından alır kuhl u cilâ ehl-i nazar;

Âleme nûr u ziyâ Hazret-i Mevlânâdır;

Âsitânından erer cânlara tesîr-i hayât;

Haste-i aşka şifâ Hazret-i Mevlânâdır. (Kalkışım 1994: 54)

“İlâhî aşkın ortaya çıkma nedeni saflık, mutluluk ve doğruluk kaynağı, cömertlik padişahı, cömertliğin simgesi Hâtem kadar cömert, peygamberler sultanının olgun varisi, zengin ve yoksulun dergâhının kölesi olduğu, derviş edalı padişah, bakış ehlinin ayağının tozunu sürme yaptığı, dünyayı aydınlatan, nurlandıran, dergâhında canların hayat bulduğu.” Aşk hastalarına şifâ veren yüce bir ermiş kabul ederek överken benim kelimelerim kifayetsiz kalıyor.

Sandukasının üzerindeki 2. Abdülhamit tarafından hediye edilen üzeri atlasla kaplanmış pûşide adı verilen örtü kabrin heybetini arttırıyordu. Pûşidenin üzerindeki lale ve gül motifleri onun naif kişiliğini yansıtırken üzerine işlenen Esmâ-ül-Nebi, Ayet-el Kürsi, lafza-ı Celal ve Fatiha adeta onun Kuran ve sünnete ne kadar bağlı olduğunun görselleştirilmiş haliydi. Kabristanın yakınında Kanuni zamanında inşa edilen semahane... Aşğın maşuğunu yana yakıla andığı meydan! Hani “Bu meydanda nice başlar kesilir, soran olunmaz.” denilen meydan!

Yusuf’un zezemesinden Yakub raksa girdi. O dudakları tatlı Yusuf’la ayak vurup duruyor, ayak vurup oynuyor. Ey canlar madem ki o sevgilinin huzurundasınız, ayak vurun oynayın. Olur da kutluluk ayağı ayağınıza dokunur, seninle beraber oynamaya koyulur. ⁵

Ey aşkı kutluluk göğünde uçanlara kol kanat veren, uçanların uçuşunu arttırıp duran sevgili. Senin sevda halkanda ruhanilere çeşit çeşit haller gelmede. ⁶

Enes (r.a.) diyor ki Peygamber şiir okuyacak bir kişi istedi. Bir Bedevi şiir okumaya başladı.

“Nefis ve arzu yılanı ciğerimi soktu.

Doktoru da efsuncusu da yoktur.

Fakat benim aşık olduğum bir sevgilim var

Benim ilacım da panzehirim de odur.”

Şiirini okuyunca peygamber (s.a.v.) ashabıyla vecde geldi ve ridası (cübbesi) omzundan düştü.

Muavine dedi ki eğlenmeniz ne güzel ey Allah’ın Resul’ü; bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.v.) dedi ki “ Öyle deme ey Muaviye! Sema sırasında sevgiliyi hatırlayıp da ürpermeyen Kerim biri değildir.” buyurdu. Ve ridasını 400 parçaya bölerek oradakilere dağıttı.

Sema haktan gelen bir ilhamdır. Dünya dahi kendi etrafında boynunu bükerek dönerken bizler de sema eden bir arz ve arş arasında yaşamıyor muyuz? Hz. Peygamber Efendimizin (s.a.v.) huzurunda Hz. Ali (r.a.), Hz. Cafer (r.a) ve Hz. Zeyd’in (r.a.) dahi sema ettiğine dair hadisler kaynaklarıyla rivayet ediliyor. **Hz. Ali anlatıyor: Ben Cafer ve Zeyd ile birlikte Peygamber’e (s.a.v.) gittik. Peygamber (s.a.v.) Zeyd’e dedi ki, “Sen benim azatlımsın.” O zaman Zeyd bir ayağının üzerine Peygamber’in (s.a.v.) etrafında dönmeye başladı. Cafer’e dedi ki, sen ahlaken ve fıtraten bana benzersin. Bu zaman Cafer Zeyd’in ardından dönmeye başladı. Sonra bana “Sen bendensin, ben sendenim.” dedi. Sonra ben de Cafer’in ardından dönmeye başladım.** ⁷

Dönüşümüz ancak O’nadır. Yaşıyoruz, ölmek için! “Ölmeden önce ölünüz.” sırina ermek için!

Gök aşkla uzlaşıp dönüyor. Aştan mahrum olunca yıldız bile tutulup sönüyor. Beli bükük dal aşkla “elif” gibi doğrulup yücelmede fakat aşksız kalınca “elif” bile dallara dönmede. ⁸

Semanızın aşka olması dileğiyle... Hu, Eyvallah İllallah Muhammeden Rasulullah... Hu...

Amine GÜNEŞ

1-(Okay triyakioğlu-mevlana)

2-Mesenevi,1. Cilt,70-80

3-(Zümer, 39/53)

4-Şeyh Galip’in mevlanaya yazdığı sört methiye-Doç. Dr. H. Dilek Batıslam

5-Mevlana, Divanı Kebir,11, 41.b.337-341

6-Abdülhakî Gölpinarlı, Divanı kebir, 1

İmamı Hanbel, Müsveddesi, cilt-1 sf, 537 no, 857

A YNÜ'L KEDER

"Ayn, Şın, Kaf..." İşte bu üç harf ile başlamadı mı her şey? Tenden uzakta iken ve cümleler henüz yok iken dahi var olan aşk "KÜN" ile dönüşüp emri bil marufta "FEYEKÜN"a, duydu Âdem kendinden çok önce var edilenin muştusunu hesapsız! Göz nura, can aşka deyince alıp da Muhammedi Mustafa'nın kokusunu, aşk kemiğe ete büründü, Âdem'in Cennet'ini cennet eyleyip. Yârin gönlünden sürgün edilenlerin payına düşmezden evvel aşk, halden kale bürünüp saçtı nurunu vuslata. Kime ve neye yandığını bilmeksizin düşünce gönlüne öksüz özleyiş, bildi her kertesinde dövünüp aradığı hasretin kelamını evvela. Kimi kederlenip, kimi kederlendireceğine sağırken henüz tomurcuk yüreği, durdu özleyip ah ile beklenen vuslatın şahını. Oysa kederin de muştunun da özünde var olan değil miydi kaderi? Aşk söze düşüp de kelama vuslat edince, oldu gönülden irak bir hasretin müptela münzevisi.

Aştan nasiplenmek; nice sultanın, aşığın, dervişin, mürşidin ezberinde yazılı olsa da ezelden ebede, ne bir gam defterinin hatıratından müsemma, ne de aşk kervanının hatrından hülasa edile gelmez iken, söze düşüp yazıya bürünmezden evvel kondu Havva'nın biricik yüreğinin köşeciğine. Yoksa Ademin mi ilk bakışta sızlayan o damarından azad olup, süzüldü bin yıllarca yolluk sükutun mirasına?

Keşkelerin acı soluğunu nice aşık boğazına dizip de yol bulup ahir evvel arasının kısır soğuk yoksulluğu ile savaştan hüsranın savrulmaz yarasına, büktü durdu boynunu hecesiz haykırışların sonsuz mecrasına. Ne ile beslenip ne ile tükendiği sır iken, hiç dolmayan kekremsi vedalara bulanmış ayrılık gömleğini taktı boynuna yine bir meczup imleğiyle nihayetsiz kalınca.

Ey aşk! Nice aşık sende bulup aradığı hasretin sonsuz uçsuz yarsız yarasını sürerken gözlerinin siyahına vedasız, sen kaçıp savurmadın mı vuslatsız hayalin derin amakına isyanı!

Ey aşk! Nice derviş fersah fersah yaklaşıncan can içinde can bulup can dışında sersiz, sözsüz, fersiz halsiz bir derya yumağına, ıssız koridorlarında hu hularca anlatıp yuttu feryadı! Yuttu da vurmadı mı yoksunluğunla kelepçesiz bıraktığın nice yanık yürekte hasretin prangasında susuz zamanı!

Ey aşk! Nice sultan terkederken tacını tahtını sessiz kervanların dönmeyen yolcularının ahında, inleyip firak firak fısıldadığın gam döşeli gecelerin koynunda uyutup yürek karası efganın pençesinde büyüttüğün geceyi! Uyutup da susmadı mı vurulup da ölmeyen nice gönüller şahını fırlattığın yalnızlık kuytusunda sızlatırken şafağı!

Ey aşk! Niceye peşkeş çekip ölüme yoldaş bir hayalin soğuk ve yenilmez soluğunda, aç ve yilgin yüreğinin harlı sızısını saklarken, sor gayriya saçmadığın neşvenin buğusunda söndürdüğün sahipsiz firakin membaını! Sor da söyleme yine sır babında giz olup bezm-i eleste sakladığın parsel parsel kederin ince feryadını! Ki sen yine büyü yürekte yüreğe, ummandan ummana asırdan asıra anlatırken HAK sırrının tüm dertlere aşk katan HABİB katan yâdını!

HAYAL

"Ruhumuzda da hayal, yok gibidir. Sen bütün bir cihanı hayal üzere yürür gör!" (Mesnevi)
"Senin yaşadığın hayat rüya; rüyaların gerçek." Mustafa Özbağ

HAYAL

Bir kez Allah dediysen
Vekilim ol dediysen O'na
Ki O ne güzel vekildir,
Mümin kalbe ne güzel yeter!
Dünya hala aynı görünür ama
Hayat başka yaşanır artık
Hayat aşka yaşanır artık
Yaşadığın hayat rüya
Rüyaların hayatın olur
Sanki sana vekil olanın hayalleri devreye girer artık
Sen suda yüzen bir gemiye binersen
Gemi şeyhinin
Kur'an sünnet aşkıyla çizdiği rotada süzülürken
Sana O'nun sevdasına hayran olmak kalır...
Yine korkarsın Allah'tan
Bir an O'nsuz kalmaktan
Yine seversin hayali;
Ama O'nun hayalini...
Her şey nimettir gelen;
Ama sen en çok o gemide olduğuna şükredersin.
Pirim demiş ya
"Sen bu cihanı bir hayal üzerine yürür gör." diye
Ya Rab! Senin hayalini herkes başka yaşıyor;
Sen bize hayalini aşka yaşat ebedi
O geminin vuslatı sana olsun...

Zeynep SOLİN

GECEDEKİ ATEŞ SELMAN-İ FARİSİ (R.A.)

Kur'an senin için Musa'nın asası gibidir ki ip ve değnek gibi olan küfriyatı ejderha gibi yutar.
(Mesnevi 8912. Beyit)

"Senin dinine kast edenler, senin asana, yani Kur'an ile hadise el uzatamayacaklardır. Ey Şah-ı Risalet; eğer sen toprak altında yatmışsan, söylediklerini -yani kuran ve hadisi- Musa'nın asası bil müsterih olarak mübarek bir uyku ile uyu!" (Mesnevi 8914. beyit) diye Hz. Mevlana Mesnevi'sinde dinin Allah (c.c.)'a ait olduğunu, Allah (c.c.)'ın dini Peygamber (s.a.v.) ve onun nurlu varisleri ile daima korunacağını ifade eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz "İnsanlar uykudadır ölünce uyanır." buyurur. (Ravi Enes r.a.) İşte bu uyanışla uyanmak isteyen Selman-i Farisi'nin gönlünde bir ateş yanar ama bu ateşi onun özünde yakan ötelereindir. Geceler söylerken mana sırlarını günlere, hakikat ateşi tutuşup kendi yolculuğuna çıkar bir gecede. Tüm kâinat onun yolculuğu için hazırlanıp özenle tasarlanır gecede ateşte. Bilinmek ve bilmek isteyenlere bir yol olur. Bu yoldaki yolcu da donatılır. İrade cüzü ile teslim olmalı yolun sahibine. Aynanın aksindeki gölgelerin ardını seyredip hak ve hakikatte birleşin diye. Vardı elbette yolcu için yolun edebi ve erkânı, her şeyden evvel mürit olmak gerek ezelde.

Mürit kimdir ki? İradesini hakka teslim eden, kendini hiçe sayan, bir yaratıcıyı tanıyan ve onu bilen kişiye değil midir ki cümle varlık mürittir özünde. Kaldır kendini aradan, çıksın ortaya yaratan. Mürit teslim olan kişidir ama bu teslimiyet gönüldendir. Dinimiz İslam da iman edenler için teslim olarak itaat etmek değil midir ki? İslam dini bir yolsa Allah-u Teala yol göstermez mi ki yolculara? Nisa Suresi 59. ayet-i kerimesinde şöyle ışık tutar yolumuza; "Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de (itaat edin). Allah'a ve ahiret gününe iman etmişseniz, bir şey hakkında çekiştiğiniz taktirde onu Allah'a ve peygambere döndürün. Bu, hayırlı ve netice itibarıyla en güzeldir!" İman edenler için ilk defa gidecekleri yolculuk ancak yolu daha önceden gitmiş olanlarla emniyetlidir. Hayırlı ve en güzel olana haramlardan uzak durarak, farzlara sınımsız yapışarak, Peygamber Efendimizin (s.a.v.) ayak izini takip ederek ve ayeti kerimede bahsedilen "Sizden olan emir sahipleri" ne, Allahu Teala'nın veli kullarına teslim olup onları kendimize kılavuz edinerek ulaşabiliriz. Bu kılavuzlardan biri de Selmân-i Farisi'dir.

Selman-ı Farisi'nin yaşadığı dönemde İran'da Sasani imparatorluğu hüküm sürer. Sasanilerin resmi dini Mecusilik'tir. Ateşperest olan Mecusilerin 'Avesta' denilen bir kutsal kitapları vardır. Millî birliğin sembolü olarak hükümdarın sarayında kutsal bir ateş yakılır ve bu ateş, ayinlerle temizlendiğine inanılan odunlarla beslenir, söndürülmeden muhafaza edilir. Selman'ın ailesi toplumda önemli yeri olan Dihkan sınıfındandır. Dihkanlar köylerin idaresinden sorumludurlar. Babası da buldukları köyün reisidir. Mecusi âlimi olan babası oğlunun dini eğitimini ve atalarının dinine bağlı yetişmesi için büyük bir gayret sarf ederek, diğer çocuklar gibi oyuna ve eğlenceye meyl etmemesi için onu ev hapsinde tutar. Selman babasının bu gayreti sonucunda Mecusilikte önemli bir mevki olan ateşin körükçülüğüne

kadar yükselir. Mecusi ateşini yakmak, sönmesine engel olmakla görevli olur. Fakat hak dinin Mecusilik dışında olduğunu hisseder, ateşe tapmaktan rahatsızlık duymaya başlar. Onun içindeki hakikat arayışı böylelikle bir gecede ateşle başlar.

Şimdi gelin Hz. Selman'ın bir gece ateşi ile başlayan hayatını kendinden dinleyelim:

Medine gecelerinden bir gecede ılık bir rüzgâr eşliğinde Allah Resulü, aydan daha parlak mübarek yüzü, tatlı ve sıcak bakışlarıyla oturup ashap sohbet ederdi. İşte böyle bir gecede yine toplandık. Herkes kısa kısa da olsa hayatından küçük kesitler aktardı. Bense Allah Resulü'nün mübarek sözleri ve güzelliğine bakmaktan kendimi alamadım, "Anam babam sana feda olsun, Ya Resulallah!" diyerek ona kavuşmanın zevkine vardım. Öylece onu seyrederken Allah Resulü (sallallahu aleyhi vesellem) "Ey İbnul İslam, Ey Selman, anlat bakalım neler oldu, neler yaşadın, buraya nasıl geldin?" (*Zehebi Siyeru Alamin Nübela 338*) diye sordu. Akabinde ben de hayatımın arayışlarla geçen, hasretle dolu olan yolculuğunu anlatmaya başladım. "Ya Resulallah! Ben İran'ın İsfahan şehrinin Cay kasabasında doğdum. İsmim Mabih bin Büzehmeşandır. Babam Mecusidir, ben de o dinin içinde büyüdüm. Henüz daha çocuk yaşta iken babam beni de "ateş gede" yani "ateşin oğlu" yaptı. Ateşin oğlu olduğumdan ailem ve şehir halkı beni çok severdi. Ama benim içimde dinmeyen sürekli sorgulayarak geçen huzursuz geceler ve günler vardı. İşte böyle bir gece, ateşin karşısında öylece derin düşüncelere dalmış ateşi seyrederken, ateşin cızırtıları bana bir şeyler anlatırcasına alevlenerek adeta acziyetini anlattı. Ateş benim yaratıcım olamaz! O, yoktan var edemezdi. Çünkü kendisi de acizdi. İşte o gece ne oldu ise oldu; sönmemesi için sürekli körüklediğim ateş kendi içimde yandı. O vakit gönlümde anlayamadığım bir ses "Ey ateşin oğlu aynadan yansıyanım ben. Beni gör, içimi, özümü iyice anla! Belki nârım belki nurum. Bilmek istedin besbelli; bunun için hakikat gözü gerek! Haydi, durma kendine bir bilge bul da eline eteğine yapış. Onun uzattığı ipe tutun, mana erlerinden ol da gönlün şenlensin, gözün aydın olsun dedi. Cevabını bulamadığım sorular soruyordu, böyle günlerden bir gün babam beni, ilk defa bir çiftliğe gönderdi. Çiftliğe giderken yol kenarında ilgimi çeken ilk defa gördüğüm yüksekçe bir bina vardı. İçini merak edip usulca ve ürkekçe kapıyı araladım. O an kalbim duracak gibi oldu. Belli ki bilmezliğin korkusuydu. Ardından, içeriden yumuşak bir ses geldi. "Hoş geldin evlat. Haydi, içeri gir." dedi. Bu ses benim tüm korkularımı aldı ve içeriye girdim. İçeriden hafif ıtırılı bir koku yayıldı, bir kaç kişi de farklı ibadet ediyordu. Yanıma uzun boylu, zayıf, beyaz tenli biri yaklaştı; "Hoş geldin, evlat." dedi. Tüm korkularımı silen bu kişi kim olduğumu sordu. Kendimi tanıtarak onların kim olduklarını, ne yaptıklarını sordum. Tek ve bir olan Allah'a iman ettiklerini, Hristiyan olduklarını ve ibadet yaptıklarını söylediler. Onların ibadetleri çok hoşuma gitti. Biraz düşündükten sonra içimdeki ateşin sesi tekrar alevlenip "Buldun mu yoksa aradıklarınızı, ey ateşin oğlu?" diyen ses hiç durmadı. Onlara teşekkür edip yanlarından ayrıldım. Koşarak babamın yanına geldim. "Ey babacığım, eğer ateşi kendi haline bırakırsam o söner mi?" dedim. Babam telaşlanarak "Sen neler söylüyorsun, atalarımızın dinini inkar mı ediyorsun?" diyerek beni ateşin başında ayağımdan bir direğe bağladı. O gece sabaha kadar tefekkür içinde ateşe bakıyor, tekrar sesini duyuyordum; "Ey ateşin oğlu! Belki ben varım, belki de yok. Sen var olanı bul! Ne duruyorsun bana giydirilen elbise seni aldatmasın; sen elbiselerin sahibini bul. Bu yolda yalnız koşulmaz sen kendine bir bilge bul da haydi durma koş." dercesine haykırıyordu. Ne olursa olsun beni hiçbir şeyin yolumdan geri çeviremeyeceğine inandım. Onu bilmeliydim. Bana bu yolda bir bilge gerekli idi. Bunu da kilisedeki uzun boylu kişi yapabiliirdi. Beni bağlayan görünür görünmez bağlardan kurtulup özgürleşmeliydim. Özgürlüğe ilk adım atışım ellerimin bağıni dışierimle keserek çözmek oldu ve gecenin karanlığında ardıma bakmadan oradan kaçtım. Kilisedeki rahibin yanında soluğumu aldım, ona tüm olanları anlatıp beni de yanlarına almaları için ricada bulundum. Onlarda bu isteğimi kabul ettiler. Böylece onlara katılıp yola koyuldum. Bu benim pek alışık olmadığım türden ilk yolculuğumdu. Günler ve geceler boyu yol aldık en nihayetinde Şam'a vardık. Şam'da bulunan Uskuf adlı rahip ile tanıştım, ona zamanın kutlu insanını aradığımı, onu nasıl bulmam gerektiğini sordum. Rahip önce kendisine hizmet etmemi istedi, ben de kabul ettim. Hemen rahibin hizmetine girdim fakat aklım "Ne işin var senin burada ne kadar rahattın şimdi ise rahatını terk ettin." diyordu. Bir yanandan içim alev alev yanıp ateşin sesini duymaya devam etti. "Teslim olmalısın, onu tanımak için sana hoş gelmese de, gölgeler senin etrafını sarsa da, itaat seni ulaştıracaktır gölgesi olmayana." diyerek teselli etti. Böylece çelişkilerle dolan günlerimi hizmette kusur etmemeye çalışarak geçirdim. Çünkü bu

hizmetin beni en mükemmel olana götüreceğini hissettim. Günlerden bir gün anladım ki bu rahip çok kötü birisi. İnsanları sadaka vermeye teşvik ediyor, topladığı bu sadakaları kendisi için biriktiriyordu. Bu kötü ahlak beni bir hayli üzdü. Onun bu hallerini bilsem de yine hizmet etmeye devam ettim. Beklemekten başka çarem yoktu. Bir müddet sonra rahip öldü. İnsanlar cenazesine gelip onu övmeye başladılar. Onlara “Sizin övdüğünüz bu adam, vermiş oldunuz sadakaları ihtiyaç sahiplerine vermeyip kendisi için biriktirdi.” dedim. Fakat insanlar bana inanmayıp kızdılar. Beni yalan söylemekle itham ettiler. Bende onlara rahibin paraları sakladığı yeri gösterdim. İnsanlar bunu görünce doğruluğuma inanıp beni sevdiler. Bir müddet sonra onun yerine takva sahibi bir rahip geçti ve bana çok şey öğretti. Ama o da hastalanıp ömrünün çok az kaldığını söyledi. Böyle bir durumda nereye gitmem gerektiğini sordum. Bana Musul’daki rahibi önerdi. Onun ölümünden sonra Musul’a gidip oradaki rahibe talebe oldum ancak bir müddet sonra o da rahatsızlandı. Ona da aynı soruyu sordum. Nusaybin’deki rahibi tavsiye etti ve bir müddet ona talebe oldum. Ondan da bazı ilimler öğrendim fakat o da ömrünün son demlerini yaşıyordu. Ondan da bana tavsiyede bulunmasını istedim. Beni Rum diyarı Amure’ye; Afyon, Emirdağ civarında bulunan bir rahibe gönderdi. Amure’ye varınca aradığım zatı buldum. Ona da bir müddet tabi oldum. Onun vefatı da yaklaşınca bana çeşitli tavsiyelerde bulundu; “Ahir zaman Peygamberi yakındır. Hz. İbrahim’in (a.s.) dini üzere gönderilecektir. Arap topraklarından çıkacak, iki harre arası hurmalık bir yere hicret edecektir. Onun gizli olmayan alametleri vardır. İki omuzu arasında nübüvvet mührü bulunur, hediye kabul eder ancak sadaka yemez. Kavmi ona sihirbaz, kâhin, mecnun diyecektir. Ona kavuşmaya gücün yeterse hemen git.” dedi. (*İbn Hişam Es Sire 1, 232*) Bir süre daha orada beklemeyi uygun buldum. Daha sonra Kelb kabilesinden bazı tüccarlar ile tanıştım. Onlara beni Hicaz’a götürmeleri karşısında koyun sürüsü teklif ettim. Bu teklifimi kabul eden tüccarlar, Vadi’l Kurra’ya gelince ihanet edip beni bir Yahudi’ye köle olarak sattılar. Sustum çünkü rahibin bana anlattığını bulmalıydım. Bundan sonraki hayatımı köle olarak yaşamaya başladım. Allah’a ve Rasulü’ne (s.a.v.) kavuşacağım anı hayal edip mücadele ettim. En son beni, Kurayza’dan gelen bir Yahudi’ye sattılar. Onunla Medine’ye geldim. Geldiğimde rahibin bana anlattığı yer olduğunu anladım. İçimi farklı bir mutluluk sardı. Son peygambere kavuşma arzusunu içimde gizli tutarak köleliğin ağır yükü altında gece gündüz çalıştığım için hicrete kadar sizden habersiz yaşadım. Ta ki sahibim olan Eşhel’in bahçesinde çalışırken sizin Medine yakınlarında bulunan Küba’ya geldiğinizi duyduğum o ana kadar. O sırada ben ağaçta idim, sahibim Eşhel arkadaşıyla birlikte benim üzerinde bulunduğum ağacın altında sohbet edip yeni haberleri anlatmaya başladı. Bir peygamberin zuhurundan bahsettiği o an gözlerim kararı, ayaklarım titremeye başladı. Kendimi ağaçtan yere düşmemek için zor tuttum. Birden yere atladım. “Ne oldu, yeni bir peygamber mi?” diye sordum. Sahibim Eşhel konuştuklarını dinlediğim için beni tokatladi. Öyle heyecanlandım ki atılan tokadın acısını hissetmedim bile. Çünkü bu beklediğim haberdirdi. Akşam olunca derhal Küba’ya vardım. “Ya Resulullah, anam babam size feda olsun ki sizi görür görmez ayaklarımın bağı çözüldü. Gözyaşlarımı tutamayıp yere yığıldım. Yıllarımın size olan hasretlerle ne kadarda dolu olduğunu içimde duyduğum sesin gizeminin idraki ile daha da farkına vardım. Anladım ki siz ahir zaman peygamberisiniz. Fakat rahibin bana öğrettiği peygamberlik vasıflarını da görmek istedim ve yanınıza gelip selam verdim. Siz de selamımı aldınız. Yanımda getirdiğim yiyecekleri önünüze koyarak bunların sadaka olduğunu söyledim. Siz sadaka olan yiyeceklerden yemeyip ashaba dağıttınız. Bu peygamberlik vasfının ilkiydi. İkinci ziyaretimde size getirdiğim yiyeceklerin hediye olduğunu söyleyerek size ikram ettim. Sizde ashabınızla beraber bu yiyeceklerden yediniz ve bu ikinci alametti. Bu sefer de üçüncü alameti görmem lazımdı ve onu kollamaya başladım. Bir gün kabristana gittiğinizin haberini aldım. Bende oraya geldim ve sizin arkanıza geçtim. Sizde benim maksadımı bilerek gömleğinizi sıyırıp nübüvvet mührünü gösterdiniz. Bildiğiniz gibi o anda size sarılarak hıçkırıklarla ağladım. Yıllardır hasretinizle yanıp “Anam babam size feda olsun, Ya Resul Allah” diyerek kelimeyi şehadet getirdim. O an, o günün hatırası gözümde canlanarak ağlamaya başladım. Efendimiz de, sahabe de ağladı. Hakikat uğruna can bulan bir hayat herkesi hayran bıraktı. Allah Resulü ayağa kalkarak Selman’ı mübarek kollarının arasına alarak ona sımsıkı sarıldı. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi vesellem Selman’ı Farisi için, dinin Süreyya Yıldızı’nda bile olsa ona ulaşacağını söyler ve “Cennet üç kişinin hasretini çeker. Ali ibn Talip, Ammar bin Yasir ve Selmâni Farisi diyerek onu müjdeledi. (*Zehebi A’lamu’N-nübela, 1,542*) Selman-ı Farisi sahabe arasında

Resulullah'a yakınlığı ile tanınırdı. Hz. Peygamber ile aralarında tatlı bir muhabbet bulunduğunu söyleyen Hz. Aişe şöyle derdi: "Birçok gece Selmâni Farisi ile Resul'ü Ekrem sallallahu aleyhi vesellem yalnız kalırdı. Hatta bu gecelerde zevcelerinden kimse Rasulullah'ın hizmetinde bulunmazdı." (*İbnül esir, Üsdül Gabe 269*) Hz. Peygamber onun İslam oluşundan sonra Eşhel ile bir antlaşma yaparak 300 hurma fidanı dikme karşılığında ve bey'tül maldan 40 ukiyye ödeneyek Selman'ın Hendek gazvesinden önce kölelikten Azad edilmesini sağladı. (*İbn Hanbel Müsnet 443*) İlk katıldığı gazve Hendek savaşı oldu. Hendek gazvesi öncesi Hz. Peygamber (s.a.v.) savunma konusunda nasıl bir strateji uygulayacaklarını ashabıyla istişare ederken Selman'ı Farisi kendi memleketlerinde düşmana karşı korunmak için hendekler kazıldığını anlattı. Onun bu görüşü benimsenip uygulandı. On kişinin kazacağı yeri tek başına kazdı. Onun bu gayreti Ensar ve muhacirler tarafından "Selman bizdendir." diyerek çekişmelerine sebep oldu. Bunu duyan Allah Resulü sallallahu aleyhi vesellem "Selman bizdendir, Ehli Bey'tendir." diyerek tartışmaya son verdi. Allah Resulü sallallahu aleyhi vesellem onu Ebu Derda ile kardeş ilan etti. Kardeşlikleri sıkı bir bağ ile bağlı olarak devam etti. Hz. Selman Farisi Müslüman olduktan ve Allah Resulü (s.a.v.) tarafından adını Selman olarak değiştirdikten sonra Selman'ı Farisi isminin dışında beş ayrı şekilde de isimlendirildi; Selman ibnul İslam, Selman-ı Muhammedi, Selmanül Hayr, Selmanül Hakim ve Selman-ı Pak'tır.

Mecusi olarak hayatına başlayan Selman'ı Farisi hakikati bulmak için çıktığı bu yolculuk da Hak yolunda oldu. Şer adına ne varsa ona düşman; hayır adına ne varsa da ona dost oldu. Hz. Ali (r.a.) onun hakkında şöyle dedi: "Ona evvelkilerin ve sonrakilerin ilmi verilmiştir. Onda bulunan bu ilme ulaşamaz. Bizim ehli beytimizdendir. Aranızdaki konumu lokman hekim gibidir. İlk ve son kitabı okumuştur. Sonu olmayan bir denizdir. Peygamberimiz "Selman ilme doymuştur, ilimle doludur." dedi (*İbn Sa'd Tabakat 93*) ve akabinde Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Allah, bana dört kişiyi sevmemi emretti. Kendisinin de onları sevdiğini bana bizzat bildirdi. Dediler ki, kimdir onlar ya Rasulallah! Adlarını bize de söyley misin? Buyurdu ki: Ali onlardandır, bunu üç kez tekrar etti. Diğerleri: Ebu Zer, Mikdad ve Selman'dır. Rabbim onları sevmemi emretti ve kendisinin de onları sevdiğini bildirdi." (*Tirmizi Menakıp, 20*) Hz. Selman'ın Mecusilikle başlayan hayatından kısacık bir kesit bile bizlere hakikat yolculuğundan pek çok örnekler sundu. Onun bu kutlu yoldaki mücadelesi hani Tur-i Sina'da Hz. Musa ailesine, "Şüphesiz ben bir ateş gördüm." demişti. "Durun, bir ateş gördüm, umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol gösterici bulurum." (*Taha Suresi 10*) umudu ile ateşe doğru gidip ateşle konuşmuştu. Hz. Selman'ın ateşle başlayan bu yolculuğu onu hakikate götürdü. Belli ki hayatımızdaki her şey ondan haber vermekte. Ne zaman bir ateş yanarsa anla ki O seslenmekte. Ne zaman gözlerin dolarsa anla ki o seninle. Her ne var ise insanın derinliklerinde, vicdanında saklı müritlik can içinde.

Ne zaman insan iradesiyle Allah'ı zikrederse, ruhunu veçhini, nefsin ve iradesini teslim ettiğinde zikri tesbihe döner. Kendinden kalmaz bir zerre. Her şey O'nu zikreder. Hz. Selman da bilinmek isteyene yürüdü. Bir gece hoş bir koku istedi. Misafirlerim var, dedi hanımı Bukayre'ye. Yatağında hazırlandı, bekledi içeri girsin misafirim diye. "Hoş geldiniz." diyordu sessizce, ruhunu Rahman'a teslim eyledi. Ebedi sevgi ile... (*Ahmet Bin Hanbel El Müsnet 7*)

Ulviye DENİZ

*Bu yazı Muhammet Emin YILDIRIM'ın Sahabe İklimi adlı eserinden alıntılar içermektedir.

ÇAY SOHBETLERİ

Sevgi, düşünce ve manadan ibaret olsaydı senin oruç ve namazının zahiri suretleri de kalmaz, yok olurdu.

Dostların birbirine armağan sunmaları, dostluğa nazaran ancak görünüşe ait şeylerdir. Fakat bu suretle o armağanlar, gönüllerde gizli bulunan sevgilere şahadet eder.

Çünkü, ey ulu kişi, zahiri iyilikler gizli sevgilere şahittir.¹

Ey hak yolunun yolcusu olan kardeşim, gönül ateşimizde demlenen bir bardak çayımızı kabul buyur da ikramımız sevgimize şahitlik etsin. Sohbetin kulaklarımıza otağ kurup gönlümüze yerleşsin. Gönlündeki muhabbet dilinden dökülüversin.

-Pirimiz şöyle buyurur: Önceki fikir, sonunda file gelir. Dünyanın kuruluşunu ezelden beri böyle bil.² Ey hak yolunun yolcusu olan kardeşim, iyi ameller denizini besleyen fikir kaynağın nedir?

-Benim hayatımdaki en iyi amelim tasavvuf yoluna girmek ve üstadımız gibi bir üstada intisap etmek oldu. Bu ameli besleyen fikir kaynağım dünyadaki zahiri hiçbir şeyin bana artık eskisi gibi zevk vermemesiydi. Şimdiki iyi amellerim de Kuran'dan sünnetten ve tabi ki üstadımızın sohbetlerinden besleniyor elhamdulillah. Bütün bu fikir kaynakları aslında üstadımızın bir sohbetinde söylediği gibi tek fikir kaynağına bağlanıyor. "Hiç ölmeyecek olanı sev." demişti bir sohbetinde üstadımız. Sanırım ana fikir kaynağım bunu yapmaya çalışmak inşaallah.

-Pirimiz şöyle buyuruyor: Madem ki ateşe mensup ola nefsi bir bahçe yapıp oraya vefa tohumları ektiniz. Oradaki zikir ve tespih bülbülleri, yeşillikte, ırmak kıyısında güzel bir tarzda ötüşmeye koyuldular. Allah'a, çağırana icabet ettiniz, nefis cehennemine su serptiniz.³ Ey hak yolunun yolcusu olan kardeşim, nefis cehennemine su serpen zikir nedir?

-La ilahe illallah, elhamdulillah, euзу besmele ve kelime-i şahadet. Bu ana zikirleri devamlı yapmaya çalışmak ana hedefim. İnşaallah bir gün başarabilirim. Nefis canavarını başka türlü zapt etmek mümkün gözüküyor. Bunlar herkesin bildiği, çektiği zikirler. Bunların haricinde bana göre Allah'ın verdiği nimetlere hamdetmek, ona vesile olana teşekkür etmek, gülümsemek, tefekkür etmek, ihtiyacı olana yardım etmek, her ne olursa olsun kapısından ayrılmamak, haramlardan uzak durmak, güzel ahlaklı olmak ve daha niceleri de birer zikir. İnşaallah öyle yapabilen Allah'ın mümin kullarından oluruz. Amin.

-Pirimiz şöyle buyuruyor: Nimete şükretmek, nimetten daha hoştur. Şükreden kişi, hiç şükretmeyi bırakır da nimet sevdasına düşer mi? Şükür, nimetin canıdır, nimetse deriye benzer. Çünkü seni sevgiliye kadar ulaştıran şükürdür.⁴ Ey hak yolunun yolcusu olan kardeşim, sevgi liye ulaşma yolundaki şükürün nedir?

-Bu yola girmeden önce de Allah'ın her zaman yardım elinin üzerimde olduğunun farkındaydım. Bunun için de her zaman şükrettim. Ama o zamanlar sadece iyi bir şey olduğunda şükrederdim. Şimdi ise anlıyorum ki bana kötü gözükən olaylar zinciri beni bu yola ulaştıran, ilmik ilmik dokunan döşeme taşlarıymış. Benim şer bildiklerimde hayır varmış. Bunun için ne kadar hamdetsem az. Dolayısıyla sevgiliye ulaşma yolundaki şükürüm, ne olursa olsun bu yoldan ayrılmamak, hep daha çok sevmek daha doğrusu sevmeye çalışmak olur Allah'ın izniyle.

Ey hak yolunun yolcusu olan kardeşim, muhabbetimize bir şahit de pirimizin nasihati olsun.
"Acınmış, Allah rahmetine erişmiş ümmetin arasında ol. Ahmed'in sünnetini bırakma, ona mahkum et kendini."

Gönül HURMACIOĞLU

¹ Mesnevi 1.cilt 2625.Beyit

²Mesnevi 2.cilt 970.Beyit

³Mesnevi 2.cilt 2565

⁴Mesnevi 3.cilt 2895

TALİB'E DEDİLER: EDEP BULDURUR

Meczip olup düşmüşsün ahir zamanda yola, Hak aşığı arar durursun
İhlaslı isen nerde olsa bulursun, mürşidi kamili sana edep buldurur.

Ruhun yanmıştır aşka, işin ehli; müderrisler değildir başta
Davet ederler pirlere, erenlere aşka; Allah ehlini sana edep buldurur.

Aşk mı ararsın makamı mı; hangisine bularsın sana ait olmayan canı,
İbrahim Ethem dahi terk etti tacı tahtı; aşk makamını sana edep buldurur.

Niceleri ki geldi, gelmeye devam eder; Aşık Yunus'u Molla Kasım'ı konuşur,
İster ki gönlü Hak ile yoğrulur; gönlün aşık mı molla mı edep buldurur.

Yol zordur çetindir derler; vazgeç diye türlü imtihan sunarlar.
Bilmez misin ki seni tartarlar; er misin, değil misin edep buldurur.

Verirler hizmeti her hal üzere ifa edersin; meziyet inceden inceyi ararsın,
Döner Çehari yâri güzine bakarsın; çeharı yâri sana edep buldurur.

Yedi başlı ejderha taşırsın; gece gündüz durmaz onla savaşırsın.
Yüreğinde Ali, elinde Zülfikar zuhur eder; Zülfikarı sana edep buldurur.

Yola giren yola vardı; yoldan çıkan darda kaldı,
Son nefes hep askıda kaldı; sonu cemel mi, celal mi edep buldurur.

Talib'e yaz derler edep; edebe talip olana yazdırılır mı edep
Gören O, bilen O ise şayet; söyleyeni de yazdıranı da edep buldurur.

Edep nedir diye sorar durursun; bulmak için türlü türlü kitap okursun,
Edep; Kur'an sünnettir; kalbine sorsan bulursun, edebi dahi sana edep buldurur.

Edibe Zehra İPAR

GEMİDEKİ SEYİR

Kur'an'ı Kerim'in bildirdiği üzere insanoğlunun üzerinde yaşaması için arz (yeryüzü) var edilmiştir. Dünya, arz adı verilen yeryüzünün sadece maddi varlığından ibaret olmayıp insanın öte dünya (ahiret) adı verilen bir başka hayat boyutuna hazırlandığı, bir takım olaylar zinciriyle imtihana tabi tutulduğu kısa ve geçici bir sürenin manevi sonuçları anlamına gelmektedir.

Allah (c.c.) dünya ve ahiret hayatımızın güzelliği için, peygamberleri ve varisleri ile farzlarını ve sünnetlerini bildirmiştir. Bu durumda her bir bireyin tutumu ve ahlakı yaşayışı toplumu etkileyecektir. İnsanın pozitif düşünceleri insanlığa mutluluk sunarken, negatif düşünceleri mutsuzluk sunacaktır. Kur'an bizlere toplu ve insanca yaşamayı sunarken Hz. Muhammed Mustafa (sallallahu aleyhi vesellem) vasıtası ile hayatımıza yön vermektedir. Allah Rasulü bir hadisi şerifinde "Saflarınızı sıkılaştırıp düzeltiniz, yoksa Allah Teala'nın aranıza düşmanlık sokacağını iyi biliniz." (Buhari, Ezan 72) buyurur. Burada bizlere toplu bir şekilde yaşamsallık sunulmaktadır. Yaşadığımız dünya hayatında ortak kullanım alanlarının bulunduğu yerlerde sorumluluklarımızın farkındalığı ile güzel ahlak çerçevesinde düşünsel ve içsel olarak Allah'ın emirlerini yerine getirerek, ebedi saadet ile yaşayabilmeliyiz. Kur'an-ı Kerim'de geçen bazı ayetler, insanlığa ortak kullanım alanlarının farklı bir yönünü göstermektedir. İşte böylece, Allah Şura Suresi 38. ayetinde "Denizde yüksek dağlar gibi seyreden gemiler O'nun ayetlerindedir." buyurarak bizlere engin bir kapı açar, ne vakit bir gemide bulunsam Hz. Peygamber ve ashabını, ümmetin kurtuluş vesilesi olarak teşbih ettiği hadisi şerifi canlanır gözümde. "Biz ve ashabımız, Nuh'un gemisi gibiyiz ki her kim bizim gemimize sarılırsa kurtulur." (Taberani 2636) dediği hadisi şerifi farklı duygular açarak derin bir tefekküre daldırır beni. Hz. Mevlana'nın Mesnevi şerifi ile pekiştirip hadisin açılımını izlerim adeta gönlümde. Elbette farklı bir bakış açısı sunar zahiren gördüğümüz denizler. Dağlar gemilerden bahseder, hak ve hakikatın yolunu çizer bizlere. Bu yolda yolcuysun elbette asıl olan yoldaki yolcu içindir. Hz. Mevlana da çok muhteşem anlatım tarzıyla yolu ve yolcuyla anlatır beyitlerinde.

Hız. Mevlana Mesnevi şerifinde "Biz ve ashabımız Nuh'un gemisi gibiyiz." hadisini yorumlarken, bir üstada tutunanların da Hız. Peygamber'e tutunup kurtulanlar gibi olduğuna işaret eder. Zira tam bir sadakat ile kamil bir üstada sarılan Hak yolcusu gece ve gündüz yürüyen gemi içindeki bir kimse gibi hak yolunda seyrü seferdedir. Hak yolcusunu koruyan bu üstadı can bağışlayıcı olarak nitelendirir. Hak yolunda güvenle yürümek için kamil bir yol göstericinin varlığını gerekli görür. Ayrıca "Ey salık, gemiye bin ve orada ayağını toplayıp otur ki can sevgilisine giden can gibi oturduğun yerde yürüyesür." (Mesnevi 13012. beyit) diyerek Hak yolcusunun hakikat şehrine olan seferinde gemi mesabesinde gördüğü kamil üstadın himayesinde iken ayağını toparlamasını, yani terakki için oraya buraya başvurmaktan vazgeçmesini tavsiye eder. (A. Konuk, 4. Cilt 175. Beyit) Böylece gemi, üzerindeki hareketsiz bir yolcuysa nasıl uzak mesafelere götürüyorsa üstat da müridini itaati ölçüsünde yüksek manevi makamlara taşır. Hız. Mevlana Mesnevi'deki diğerk bir metaforik söyleminde, insan-ı kamil dahil olmak üzere, bütün insanları bir gemiye benzetir. Buna göre kişinin doğru yolu bulabilmesi için kendi gemisini bırakıp kamil bir üstadın gemisine binmesini veya gemisini onun gemisine bağlamasını gerekli görür. Söz konusu eserin başka bir yerinde ise velilerin de yol gösterici olma hususiyetlerinden dolayı "Nuh ve gemici" olarak tanınmasını, bunun yanında, halkın sohbetinin de "tufan" kabul edilmesini öğütler. Ancak bir kısım insanların belalarla karşılaşmadığı sürece bu kurtuluş vesilelerini aklına bile getirmezler. O bu konudaki düşüncelerini şöyle dile getirir:

Can verme zamanı gelince ah edersin o vakit hırkanı ve çarığını arasın.
Fakat çirkinlik denizinde boğulacak hale gelmedikçe, sığınacak yer bulunmadıkça,
Hakikat gemisine binmek aklının ucuna bile gelmez. Çarığı ve pöstekiği görmezsin bile
Fakat yokluk denizine daldın da aciz kaldın mı, sevgi davasına düşer
"Rabbimiz, nefsimize zulmettik." (Araf/23) demeye koyulursun." (Mesnevi b. 18128)
Mesnevinin bir başka yerinde de insanlar gemiye, insan-ı kamil ise denizdeki suya benzetilir. "Yahut denizdeki elsiz ayaksız bir gemiyi, hamal gibi başında taşır. Suda yüz binlerce ilaç mevcuttur. Çünkü bütün ilaçlar onun feyzi ile yetişir."(Mesnevi b. 16416)

Su, tutmak için eli ve yürümek için ayağı olmayan gemileri nasıl bir hamal gibi başının üstünde taşıyorsa insan-ı kamil de hakikatı tutmak ve hak yolunda yürümekten aciz olan ruh ve akılları deniz mesabesinde olan kendi kutsi ruhu üzerinde öyle taşımaktadır. Ayrıca İnsan-ı kamilin ab-ı hayat gibi olan canı da suda olduğu gibi, insanlığın manevi hastalıklarına çare olacak birçok ilaç gizlidir. (Konuk, 82.83) Hız. Mevlana'ya göre yüzmek zorunda olduğumuz, sıradan bir ırmak değil büyük bir deryadır. Dolayısı ile kurtulmak isteyen kişi kibir ve kinini bırakıp kendi akıl ve idrakı ile yüzmek yerine kurtuluş gemisi olan kamil bir müridin terbiyesine nefsini teslim etmelidir. Üstat Mustafa Özbağ Beyefendi de bir söyleminde "Mürit üstadının hükmü altında buldukça daima terakkidedir. Şayet üstadının hükmünden çıkarsa o zaman semaya kaldırılmış bir taş gibidir. İnsan acziyetini bilip kibir ve gurura değil de yokluğa meyletmelidir." buyurur. Dünya hayatındaki yaşantımızın amacı bellidir: Kulluk bilinci haramlardan uzak durmak, nafileleri yerine getirip ince ahlak ile ahlaklanıp Allah'a yakın olmak. Hız. Mevlana, insanlığın manevi kurtuluşuna dair bizlerin ufkunu açmıştır. Rabbim siz okurlarımızı kurtuluş gemisine binenlerden eylesin. Amin.

Ulviye DENİZ

DUYGU

Kapı aralandı, pencereden sızan gün ışığı ve gölgeli aydınlığın içerisinde orta boylu, geniş omuzlu, kömür karası gözlü, elinde neyi ile bir “zat” belirdi. Dört duvarı ahşap kaplama bir odada el dokuması tarih kokan kilimler, kilimlerin üzerinde ahşap tabureler, yer sofraları, duvarda asılı tozlu elekler, testiler, rafta duran bakır kaplar... Yer minderinin üzerinde iki dizi üzerinde oturan, başparesi ile adeta aşk yaşayan kara gözlü “Üstat”... Ne de yanık üflüyor neyine. Odanın içerisinde “Hu” esması yankılanıyor. “Hu” esması Allah’ın tüm isimlerini içeren esmadır. Duygudan duyguya, esmadan esmaya geçiyor “Üstat”. Her bir perdede ayrı bir esma dile geliyor. Ney her esmada Allah ‘ı (celle celaluhu) zikrediyor. Ney tüm insanlardaki ulvi duyguları uyandıran, Mevlevi musikisinin vazgeçilmez bir enstrümanıdır.

Hazreti Mevlana Celaleddin-i Rumi neyi “insanı kamile” benzetmiştir. Muhyiddin İbnü'l-Arabî, “İnsanı kamilin ilk örneği, insanın atası Hz. Âdem (a.s.)’dir.” demiştir. La ilahe illallah lafzı celalini de yine ilk Hz. Adem (a.s.) zikretmiştir. İnsanı kamil, Allah (c.c.)’in bütün isimlerini bilen tek varlıktır ve maddi, manevi bütün kemal mertebelerini kapsayarak fenâfillah mertebesine eren insana denir. Fenâfillah olmak Allah’ta yok olmaktır. İnsanı kamil mutlak anlamda birdir ve o da Hz. Muhammed Mustafa (sallallahu aleyhi vesellem)’dir. Onun yolundan giden Allah’ın veli kulları ise Hz. Muhammed’in (sallallahu aleyhi vessellem) vekilleri olmaları nedeniyle “insanı kamil” olarak adlandırılırlar.

İnsan akıl sahibidir. Aklı ile bilgiyi edinerek bilgiyi muhakeme eder. Akılın argümanı olan düşünce ile de bilgiyi kullanır. Fakat insanın ulvi duyguları akıldan ibaret değildir. Tüm duyguların kaynağında gönül vardır. Mevlana Celalettin Rumi hazretleri şöyle buyuruyor: "Atı at bilir; at, atın eşitidir. Binicinin ahvalini de binici bilir. Duygu gözü attır, binici hak nuru. Binici olmadıkça at, zaten işe yaramaz ki. Şu halde ata terbiye ver, kötü huyunu terk ettir. Yoksa padişah onu kabul etmez. Atın gözüne yol gösteren, padişahın gözüdür. Padişahın gözü olmadıkça at, bir şey göremez. Atların gözleri, ottan, otlaktan başka bir yerde değildir. Onları buralardan başka nereye çağırırsan ' gelmem, niye geleyim' derler. Allah nuru, duygu nuruna binmiştir de ondan sonra can, Allah'a rağbet etmiştir. Binici olmayan at yol gitmeyi ne bilir? Doğru ve ana caddeyi bilmek için padişah lazım." Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretlerinin de buyurduğu gibi kul, nefsini terbiye ederek yaradılış gayesine ulaşabilmek için heva ve heveslerini terk etmeli, haramlardan uzak durmalı farzları yerine getirip nafilelerle Allah (c.c.)'a yaklaşmalıdır. Yanlış yollara sapmamak için yolu bilen Allah (c.c.)'ın veli kullarını takip etmelidir ki Allah'ın nurani sıfatlarının tecellisine mazhar olabilsin.

Furkan Suresi 43. ayet-i kerimesinde "Allah'ı ve hükümlerini unutup, hevâlarını arzu ve heveslerini kendisine ilâh edinen kimseyi gördün mü? Artık ona sen mi vekil olacak da onu koruyacaksın?" buyrulmuştur. Kuran bize bu ayet-i kerime ile kötü huylarımızdan vazgeçmemiz gerektiğini aksi halde Allah'ın rahmet, merhamet ve sevgisinin üzerimizde olmayacağını açıkça ifade etmiştir.

Dervişler Allah için birbirlerini sever, Allah (c.c.) için bir araya gelir ve Allah'ı (c.c.) zikrederler. Bakara Suresi 152. ayet-i kerimesinde "Öyle ise siz beni zikredin, ben de sizi zikredeyim. Bana şükredin ve sakın nankörlük etmeyin." buyrulmuştur. Aşıklar zikir halakasına oturdukları zaman dünya kelamı konuşmazlar. Her gönlün penceresinde ayrı bir duygu, ayrı bir sevda, ayrı bir aşk, ayrı bir özlem, ayrı bir muhabbet, ayrı bir yalnızlık ve ayrı bir hüznü vardır. Sufiler cehri zikrullahı başladıklarında dil başlar Allah esmasına. Allah... Allah... Allah... Kalp dile eşlik eder, göz pınarları yavaş yavaş dolar, öylece akmayı bekler pınarında gözyaşı. Esmâ kalbe gelince, Allah esması ile gözyaşının yolculuğu başlamış olur. Usulca akmaya başlar. Elmacık kemiklerinden aşağıya doğru süzülerek dudaklarımızı ıslatır ve nihayet damlayarak yolculuğunu bitirir. Ağlayan gözümüz müdür, kalbimiz midir, bedenimiz midir, ruhumuz mudur? Allah için ağlayan bir çift göz ne mukaddes gözdür.

Hazreti Mevlana Celalattin Rumi "aşk hayattır" buyurmuştur. Güzeldir, ömürdür. Aşk dirlik ve güzelliğin ölümsüz tükenmeyen bir tekrarıdır. Mevlana Celalattin Rumi hazretleri Aşka metafizik bir konum vererek onun ebediliğini, vurgulamıştır. Onunla tekamülü işaret eder ve nihayet o iman aşktır, buyurmuştur. Aşk duygu değil hakikattir. Duygu aklın ve nefsin işidir. Biraz daha ileriye giderse kalbin işi olur. Aşık olursa sırrın işi olur, ruhun işi olur. Duygu insanı terk eder, manevi haller insanı terk eder, ama aşk insanı terk etmez. Duygu doğru düzlem içerisinde giderse yani kişi doğru yerde doğruyu severse, duygu insanı aldatmaz. Eğer bu sevgi manevi sevgi ise kişiyi yol alır ve bu duygusundan zarar görmez. Allah (celle celaluhu) bizleri iman nuru ile nurlandırıp aşık olanlardan eylesin inşallah.

Asel TOPRAK

ÇOCUKLARA KARAR VERME BECERİLERİ KAZANDIRMAK

Seçim yapmak ve karar vermek insan yaşamının merkezinde, her anındadır. Pazardan meyve alırken, hangi doktora gideceğimizi seçerken, eş seçerken, biri bize haksızlık yaptığında göstereceğimiz davranış biçimini seçerken vb. daha sayamayacağımız birçok durumda karar verme mekanizmasını kullanırız. İnsanlar doğumundan akıl baliğ olana kadar geçen sürede ebeveynlerinden karar verme mekanizmasının nasıl çalışması gerektiğini, karar verirken nelerin ölçüt olarak alınabileceğini ve daha birçok ayrıntıyı doğrudan ve dolaylı olarak (anne babayı gözlemleyerek) öğrenirler. Kimi zaman ebeveynler karar verme mekanizmasının nasıl çalışması gerektiğini öğretmek yerine bu görevi çocuklardan alır ve kendisi onun yerine karar verir. Bu durumu yaşayan çocuklar ise seçme, karar verme hakkı verilmediğinden karar verme becerilerinde sorun yaşarlar.

Karar verirken ölçüt ne olmalı?

Ebeveynler çocuğun davranışları ile ilgili eğitim verirken çocuğun doğru olan davranışı göstermesi için karar verme becerisi de kazandırırılar. Karar verme becerisi kazandırırken de önlerine birbirinden farklı ölçütler koyarlar. Örneğin; çocuğunun küfür etmemesini isteyen bir anne eğer küfür ederse etraftaki insanların ona nasıl bakacağı üzerine odaklanırsa çocuğun küfür etmeme kararı alıp davranışını düzeltmesi için ölçüt olarak çevrenin bakış açısını merkeze alır. Küfür ettiğini babası duyarsa çok kızacağını bu yüzden küfür etmemesi gerektiğini söyleyen bir anne ölçüt olarak babasını temele alır. Güzel söz söylemenin önemini Peygamber efendimiz (s.a.v.)'i örnek göstererek açıklayan bir ebeveyn de merkeze Peygamber (s.a.v.)'i alır.

Etraf ne der, bunu yaparsan senin hakkında ne düşünürler gibi ifadelerle yetiştirilen, karar verme öğretisi bu yönde kazandırılan, çocuklar dışarıdan denetimli bir hale gelirler. Bu durumda davranışı anladığı ve içselleştirdiği için değil diğerlerinin olumsuz söylemlerinden kaçmak için doğru davranış sergilerler. Ayrıca bu kimseler dışarıdan yapılan yönlendirmelere oldukça açıktır.

Asch tarafından yapılan bir deneyde, katılımcılara üzerinde ilkinde sadece bir tane ikincisinde ise üç farklı uzunlukta çizgi olan iki kart önlerine konulmuştur. Katılımcıların üç farklı çizginin bulunduğu karttaki hangi çizginin uzunluğunun ilk kartta olan çizgiye yakın olduğuna karar vermeleri istenmiştir. Deneyin bir parçası olan katılımcılar bilinçli olarak yanlış cevap vermiş, deneye dışardan gelen katılımcı ise doğru cevabın açık şekilde belli olduğu halde onlara uyararak yanlış cevabı vermiştir. Bu deneye katılan kişilerin %76'sı yanlış olduğu açıkça belli olduğu halde gruptaki diğer kişilerle aynı yanlış cevabı

vermiştir. ¹ Kişiler kendi vücutlarından veya etraflarındaki şeylerden etkilenecek doğru karar veremedikleri durumlar yaşarlar. Bu durum çoğu kişide vardır. Rahatsızlanınca, korkunca, bir şeyi çok merak edince, bir şeye üzülmünce, annesiyle problem yaşayınca kişilerin kararlarında değişiklikler olur. Bu durum kişinin bilgi değerlerinin ve karakteristik yapısının oturmadığını gösterir. ²

Bazı ebeveynler de karar verirken ölçüt olarak kendi duygu ve düşüncelerini ölçüt olarak gösterirler. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) hazretleri dışında her insanın hata yaptığı ve kusursuz olmadığı düşünüldüğünde bu durumun her zaman sağlıklı olmayacağı ortadadır. Anne babanın hatalı karar verme ihtimalinin yanı sıra yaş ilerledikçe anne babasının hatalarını ve yanlışlarını görmeye başlayan çocukların kendilerine başka ölçütler aramaya başlaması da olası bir durumdur. Hz. Mevlana Mesnevi’de bir kölenin padişaha yazdığı mektuptan bahsettiği bir hikayede şöyle demektedir: “Beden kalıbı mektuptur. Ona bak, padişaha layık mıdır? Öyleyse götür. Bir köşeye git, mektubu aç, oku; sözleri padişaha uygun mudur gör. Layık değilse onu parçala; başka mektup yaz çare bul.”³

Hz. Mevlana’nın mektubun padişaha layık olup olmadığına karar verip, ona layık sözlere sahip bir mektubu ona götürmek gerektiğini anlattığı bu beyitlerde olduğu gibi, anne babaların da çocuklara karar verme becerisi kazandırırken Allah’ın kitabına ve sünnetlerine uygunluğunu değerlendirmeleri daha doğru olacaktır.

“Her doğan çocuk muhakkak İslâm fıtratı üzerine doğar. Sonra annesiyle babası onu Yahudi yâhud Nasrani, yâhud Mecusi yaparlar.” ⁴ Hadisi şerifinde geçtiği gibi başlangıçta kişinin üzerinde etkili olan anne baba iken, zamanla anne babanın yerini okul alır. Ardından sosyal medya, Youtuberlar alır. Evliliği yürütebilecek olgunlukta değilse din yerine kocası alır. Artık anne baba kalmaz. Ebeveynler çocukları kendilerinin zannederler. Oysa ki çocuklar anne babalarının hegomanist yapısında kalmazlar. Öyle olunca da kişilerin karar vermede kendi akıl değerleri yoktur. Kişiler kendilerine kendi değerleri üzerinden karar vermezler. Bir şeylerden etkilenecek karar verirler. Çevresel olarak yönlendirilmeye açıktır. Bir kimsenin hayatının olmazsa olmazı inancıdır. Müslüman bir kimsenin hayatının merkezindeyse, inancı gereği, Kuran-ı Kerim’in hükümleri ve Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Hazretlerinin sünneti vardır. Kuran ve sünnet insanlara özgürce iradesini kullanabilme yetisi sunar. Yeme, içme, ev tercihi, arkadaş tercihi gibi tüm bu tercihlerin Müslüman bir kimse için Kuran-ı Kerim’e ve sünnet-i seniyyeye uygun çerçevede olması gerekir. Peygamber Efendimizin (s.a.v.) Veda Hutbesinden alıntı ile sizlere veda ediyorum. “Size iki şey bırakıyorum. (Bunlara tutunursanız) asla delalete düşmezsiniz: Allah’ın Kitabı ve sünnetim. Bu ikisi (kıyamette) havz(ı kevserin yanın)a kadar ayrılmadan beraberce gelecektir.”⁵

Ayşe YEŞİL

1- Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M., & Gündüz, O. (2012). Sosyal psikoloji. Kaknüs Yayınları.
2- Üstad Mustafa Özbağ’ın 28 Eylül 2019 tarihli Bursa Bayan Gündüz Sohbeti
3- Karaismailoğlu, A. (2007). Mevlana ve Mesnevi . Akçağ Basım Yayım Pazarlama.
4- Sahih-i Buhari, Hadis no: 664, Ravi: Ebu Hureyre
5- Hakim, el-Müstedrek, 1/93

BESLENMENİN İNSAN PSİKOLOJİSİNE ETKİSİ

Vücudun sağlam olması insan psikolojisinin sağlıklı olması için gereklidir. Vücudun sağlığı ise yiyip içmeden geçmektedir. Nasıl ki insanın iç dünyasında yaşadığı hüzün, öfke, sevinç gibi duygular vücuda yansiyip somatik tepkiler şeklinde görülebiliyorsa. Vücudumuza yaptıklarımızın duygularımızı etkilediği de bir gerçektir.¹ Yeme içme bir ihtiyaçtır ancak tükenmek bilmeyen istekleri sınırlamak gerekir. Kuran'ın bu konuda vurgu yaptığı konulardan biri de yiyeceklerin yalnızca helal olması değil aynı zamanda temiz olması gerektiği yönündeki şu ayeti kerimedir: *"Ey insanlar! Yeryüzündeki temiz ve helâl şeylerden yiyin."* (2/Bakara, 168)

Yeme ve içme isteği disiplin edilebilir bir duygudur. Az yiyip içen insanların gafleti daha az olur. Az yiyip içen insanlar daha çalışkan, pozitif ve enerjik olurlar. Nitekim Peygamber Efendimizin şöyle buyurduğu rivayete edilir: *"Kalplerinizi çok yemekle öldürmeyin. Fazla suyun ekinleri öldürdüğü gibi, muhakkak fazla yemekle de kalp ölür."* Az yemek aynı zamanda elindeki ile yetinmeyi, tok gözlülüğü ve daha sağlıklı olmayı sağlar. Bu bağlamda *"...Umulur ki oruç sâyesinde fenâlıklardan korunursunuz."* (2/Bakara, 183) ayeti de son derece önemlidir.

Günümüz fast-food ürünlerinin içinde bağımlılık yapan kimyasal maddelerin, doyduğunuz halde daha fazla yeme ihtiyacı uyandıran ve bağımlılık yapan özellikte olduğu artık bilinmektedir. Zararlı olduğunu bildiği halde insanların bu ürünleri yemeye devam ediyor oluşunu, bu bağımlılığın sonucu olarak görmek mümkün.

Çok yemenin bir sonucu olan obezite ise insanın benlik algısı üzerinde derin hasarlar bırakır. Aşırı yeme-içme ve hareketsizlikten kaynaklanan rahatsızlıklardan korunmak için de Peygamber Efendimiz (s.a.v) tavsiyelerde bulunmuştur. *"Âdemoğlu midesinden daha şerli bir kap doldurmamıştır. Ademoğluna belini doğrultacağı kadar lokma yeterlidir. Eğer nefsi galebe çalar ve daha fazla yemek isterse, bu durumda midesini üçe ayırın; biri yemek, biri su, biri de rahat nefes için olsun."* (Tirmizi, Zühd 47; İbn Mace, 50) buyurarak ölçülü olmayı belirtmiştir. Hayatı boyunca az yemeyi prensip edinen Peygamberimiz (s.a.v.), ümmeti hakkında korktuğu şeylerden birini çok yeme hastalığı olarak sayar: *"Benden sonra, ümmetim için üç hususta korkuyorum. Bunlar, sapık arzular, bilgidен sonra gaflet, çok yemek ve şehvetlere tutulmaktır."* (Câmiu's Sağır, 1/13) Yapılan bir araştırmada da bazı gıda maddelerinin psikolojik etkilere sahip oldukları şöyle ifade edilmiştir: Yeterli süre ve miktarda anne sütü ile beslenen çocukların zekâlarının ve öğrenme kabiliyetlerinin daha fazla geliştiği, daha aktif oldukları ve IQ seviyelerinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca kirazın insanı zinde tuttuğu, ruh hâline ve sosyal ilişkilere pozitif etkisinin olduğu fazla et yiyen insanların daha saldırgan, duyarsız ve kaba oldukları görülmüştür.²

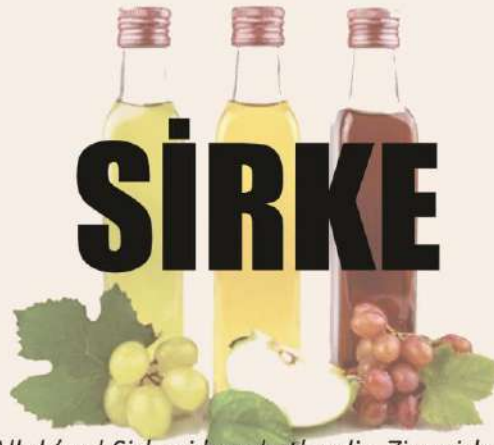
Konuyla ilgili Üstadımız Sayın Mustafa Özbağ bir sohbetinde: *"40 gün abur cubur yemeyi kesin ve naturel olmayan hiçbir şeyi yemeyin. Bugün 1. gün deyip başlayın. Vücudunuz, kilonuz ve algınız değişecek. Akıl sağlığını düşünürseniz paketlenmiş ne varsa hiçbir şey yemeyeceksiniz. Bunu başararsanız vücudunuzun da aklınızın da kalbinizin de rahatladığını göreceksiniz. Düşünce sisteminizin değiştiğini göreceksiniz."*³ demiştir.

Elizan SU

1 Yasin Pişgin, Kuran ve Sünnete Göre Beslenme ve Şahsiyet Yapısına Etkisi.

2 Akra Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi 2018 (s.15) c.6 / s.123-134

3 20 Ekim 2018, Mustafa Özbağ Beyefendi'nin Sohbetinden Derleme.

“Sirke ne güzel bir katkıdır. Allah’ım! Sirkeyi bereketlendir. Zira sirke benden önceki peygamberlerin de katığı idi. İçinde sirke bulunan ev, katık sıkıntısı çekmez.” (İbn Mâce, Et’ime 33, n:3318)

Bütün peygamberlerin katığı olan sirke, bir ekşi meyve suyudur. Ülkemizde genellikle üzüm ve elma sirkesi bilinmesine rağmen ananas, kayısı, adaçayı, ayva, ardıç, muşmula (töngel), karanfil, hurma, çilek gibi meyvelerden de sirke üretilir.¹

NASIL YAPILIR?

Sirke yapımı için şeker oranı yüksek kış elmaları tercih edilmelidir. Ham ve ekşi olan elmalar doğru bir tercih olmaz.

Elmalar küçük parçalara ayrılıp ezilerek veya katı meyve sıkacağı kullanılarak suları çıkarılır.

Meyve suyundaki şeker kimyasal sürece girerek önce alkol, sonra ise sirke (asetik asit) oluşur.

Bakterilerin verimli çalışmasını sağlayacak; sıcaklık (15-25 C) ve oksijen (havalanma) çok önemlidir.

Havayla teması fazla olması için mümkün olduğunca geniş ağızlı ve sığ bir kavanoz seçilir. Meyve suyu, üstte boşluk kalacak şekilde kavanoza doldurulur, meyve sineğinin geçemeyeceği, fakat havalanmanın da sağlanabileceği temiz bir bez/tülbentle kavanozun ağzı kapatılır. Yaklaşık 4-5 haftada sirke oluşur.

Günde bir kez karıştırılırsa havalanması artacağından sirkeleşme hızlanır.

Kavanozlar güneş ışığından uzak, loş bir yerde saklanmalıdır.

Kullanılacak kaplar cam veya ahşap olmalı, metal kap kullanılmamalıdır.

Sirkeleşmenin hızlanması için yapım sırasında daha önce yapılan doğal elma sirkesi eklenebilir.

Hazır olan sirke, kimyasal sürecin devamını engellemek için iyice süzülür, meyve kalıntılarından arındırılır.

Hava almasına olanak vermeyen ince uzun şişelere, tam dolacak şekilde aktarıldıktan sonra serin, loş, güneş ışığı almayan bir yerde saklanır.²

SİRKENİN FAYDALARI

- Boğaz enfeksiyonlarında gargara yapıldığında bakterileri öldürür.³
- Antiseptik özelliği sayesinde temizlik ürünü (saç, vücut, ev, meyve, sebze) olarak kullanılır.⁴
- Zararlı kolesterolü (LDL) düşürür; atardamarları koruyan faydalı kolesterolü (HDL) yükseltir.⁵
- Saçları parlatarak canlılık kazandırır, kepeklenmeyi önleyerek saçın daha sağlıklı ve hızlı uzumasını sağlar.⁶
- Elma sirkesinin yüz lekelerini giderici özelliği bulunur.⁷

Elma sirkesi koruyucu sağlık hedefiyle, sürekli olarak günde bir kez sabahları açken alınabilir. Pek çok faydası olan sirke Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in de buyurduğu gibi “ne güzel katkıdır.”

Melike YILDIZ

1-<http://blog.yalova.edu.tr/oyairmaksahin/wp-content/uploads/sites/27/2015/02/sirke-%C3%BCretimi.pdf>

2-<http://www.bugday.org/blog/elma-sirkesi-nasil-yapilir/>

3-ELHAN S., 2014, Farklı Sirke Çeşitleri Ve Konsantrasyonlarının Salata Bileşenlerinin Dezenfeksiyonunda Kullanım İmkanlarının Araştırılması, Erzurum.

4-ŞENGÜN İ., KILIÇ G., 2018., Dut Sirkesinin Mikrobiyolojik, Fiziksel, Kimyasal, Antridikal ve Antimikrobiyal Özellikleri, Ege Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümü, İzmir.

5-<https://isparta.tarimorman.gov.tr/Belgeler/Bas%C4%B1l%C4%B1%20Yay%C4%B1mlar%C4%B1m%C4%B1z/Lifletler/G%C3%BCnde%201%20Elma%20Ob ez%20Olma.pdf>

6-<https://www.faydalarizararlari.org/elma-sirkesinin-saca-faydalari/>

7-Mustafa ÖZBAĞ Beyefendi’nin sohbetinden alınmıştır.

İDRİS ALEYHİSSELAM

Kardeşim, bugün nasibimize yüce Rahman'ın peygamberi İdris'i (aleyhisselâm) anmak düştü. Emrini bizlerde hayat bulduran Rabb'e şükürler olsun.¹ Güzel olan Allah'ın, bizlere öğretmesiyle O'na yol tutar olduk. İdris aleyhisselamın üzerinden doğruluğu anlattı. Doğruluk, tuttuğumuz yolda bir kanadımız oldu.

Güzellik, üzerimize giydiğimiz gönüllerde yaşattığımız iyi hasletlerimizdir. Peygamberler zamanın güzelli ve iyilik kutuplarıdır, Hz. İdris (aleyhisselâm) de Kur'an-ı Kerim'de doğruluğu ve sabırla övülen bir peygamberdir.²

Hız İdris (aleyhisselâm), Hz. Adem (aleyhisselâm) ve Hz. Şit'in (aleyhisselâm) sahifelerinden çokça ders yaptığı için bu isimle anıldı. Terziydi. Terziliğinden önce insanlar derileri kıyafet olarak kullanırlardı, iğneyle dikiş diker, yıldızlar ve hisab ilmiyle uğraşır. Adem aleyhisselâmdan sonra kalemle yazı yazan ilk kişi oldu³ ve kendisine 30 sayfa verildi. İbadet ehli olan Hz. İdris'i (aleyhisselâm) bir günde yükselten ameline zamanındaki Âdem oğullarının amelleri bir ayda denk gelmezdi.⁴ Babası Yerd b. Mehlâil yerine bıraktığı ve kavmin oturdukları mukaddes dağdan, Kabil oğullarının yanına inmemeleri için yaptığı va'z ve nasihata kulak asamadıkları zaman Hz. İdris (aleyhisselâm) onlara: "İyi biliniz ki içinizden kim babamız Yerd'i dinlemeyerek dağımızdan inerse biz, onun bir daha dağımıza çıkmasına meydan bırakmayacağız!" buyurdu. Fakat onlar, dağdan incekleri yere indiler ve Kabil oğullarının kadınları ile düşüp kalktılar.

Allâh'a ibadette ihlaslı olmalarını, doğruluk ve yakîn üzere amel etmelerini tavsiye etti. İnsanları şeytana kölelik etmekten, puta tapmaktan, Kabil'in kavmiyle düşüp kalkmaktan alıkoymaya çalışan Hz. İdris (aleyhisselâm) kendisiyle birlikte ancak bin kişi oldu.⁵

Allahü Teala Kuran-ı Kerim'de " Onu çok yüksek bir yere kaldırdık."⁶ buyuruyor. Kaynaklardaki rivayetlerde kimileri onun Hz. İsa (aleyhisselâm) gibi ölmeden göğe kaldırıldığını⁷, kimileri altıncı göğe kaldırıldığını, kimileri de bu kelimadan kastın Cennet olduğunu söyler. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vessellem) Miraç gecesinde, Hz. Cebrail (aleyhisselâm) ile birlikte dördüncü kat göğe yükseldiği zaman orada, Hz. İdris aleyhisselâmla karşılaştı. Hz. Cebrail'e : "Kim bu?" diye sordu. Hz. Cebrail (aleyhisselâm): "Bu, İdris'tir! Selâm ver ona!" dedi. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vessellem), selâm verdi. O da, peygamberimizin selâmına mukabele ettikten sonra: "Hoş geldin, safa geldin, sâlih kardeş, sâlih peygamber!" dedi ve hayır dua etti.

Hız Ümmü Seleme'nin (radiyallahu anhüma) bildirdiğine göre Hz. İdris (aleyhisselâm) ölüm meleğinin dostuydu. Azrail'den Cennet'i ve Cehennem'i kendisine göstermesini istedi. Azrail de onu yükseltti. Hz. İdris (aleyhisselâm), Cehennem'i görünce, ondan korktu. Az kalsın bayılacaktı. Ölüm meleği, onun üzerine kanadını gerip: "Gördün onu değil mi?" dedi. Hz. İdris (aleyhisselâm): "Evet! Bu güne kadar, onu, hiç görmemiştim!" dedi. Ölüm meleği daha sonra Cennete götürdü, Cennet'e girdi ve Hz. İdris'e: "Cennet'i de gördün değil mi?" dedi. Hz. İdris (aleyhisselâm): "Evet! Vallahi burası Cennet'tir!" dedi.⁸

Azrail (aleyhisselam), "Ey İdris (aleyhisselâm) gel gidelim seni kendi mekanına götürüyüm." dedi. İdris (aleyhisselâm) "Hak Teala'nın izni olmadıkça çıkmam." buyurdu. Allah muhakeme için bir melek gönderdi, Azrail olanları anlattı. O melek İdris'e (aleyhisselâm) "Sen ne dersin?" dedi. İdris (aleyhisselâm) " Hak Teala her nefis ölümü tadacaktır."⁹ "Ben ölümü tattım. Herkes Cehennem'e uğrayacaktır."¹⁰ "Ben Cehennem'e uğradım. Onlar Cennet'te ebedi kalırlar hiç çıkmazlar." Ben de Hak Teala emretmedikçe buradan çıkmam."¹¹ buyurdu. Hak Teala hazretleri de: " Ya Azrail, elini çek, emrimle Cennet'e girdi delil ile söyledi davası haktr." buyurdu.¹²

Rabbim onları hakıyla ananlardan eylesin.

Ayşe BAYRAKOĞLU

¹Meryem Suresi 56 "Kitapta İdris'i de an."

²Meryem suresi 56 "Çünkü o çok doğru bir Peygamber idi."

³Enbiya Suresi 85 "...İdris'i de hatırla, hepsi sabredenlerdendi."

⁴Yakubi - Tarih c.1 s.11 Taberi - Tarih c.1 s.83

⁵İbn.Sa'd-Tabakat c.1, s. 40

⁶İbn.Kuteybe-Maarif s.10

⁷Meryem Suresi 57

⁸İbn Kesir Büyük Kur'an Tefsiri c.6 s.194

⁹Ahmed b.Hanbel-Müsned c.4,s.209,

Buhari-Sahih c.4,s.107

¹⁰Enbiya suresi 35. ayet

¹¹Meryem suresi 71. ayet

¹²Bakara suresi 81. ayet

¹³Muinud-din Muhammed Emin Hirevi Peygamberler Tarihi s. 148

SÖZCÜKLER BİR DÜNYA

AŞK

Aşırı sevgi ve bağlılık duygusu, sevi, sevda, amor (II):
"Gönlüm düştü bu sevdaya / Gel gör beni aşk neyledi."
Yunus Emre

HİCRET

Göç.

MÜRŞİD

Müritlerine tasavvufu öğreten, sırları ve gerçekleri gösteren, üstad.

SEMA

Mevlevi dervişlerinin ney, nısfıye vb. çalgılar eşliğinde, kollarını iki yana açıp dönerek yaptıkları ayin.

NİMET

İyilik, lütuf, ihsan. Yararlanılan imkân.

EDEP

İyi ahlak, incelik, terbiye.

ADAP

Yol yordam.

MÖHABBET

Sevgi.

VEFA

Sevgiyi sürdürme, sevgi, dostluk bağlılığı.

MÜRİD

Bir üstada bağlanarak ondan tasavvufun yollarını öğrenen, onun doğrultusunda ilerleyen kimse.

ELEŞTİRİ

Bir insanı, bir eseri, bir konuyu doğru ve yanlış yanlarını bulup göstermek amacıyla inceleme işi, tenkit.

DUYGU

Duyularla algılama, his.

HAYAL

Zihinde tasarlanan, canlandırılan ve gerçekleşmesi özlenen şey, imge, hülya.

Fatma Meryem AK

minik eller iş başında

SEMAZEN KİTAP AYRACI

MALZEMELER

- Beyaz, kahverengi, turuncu renk keçeler
- Kurdela
- Semazen ve sikke kalıpları
- A4 kağıdı
- Kalem
- Makas
- Yapıştırıcı

YAPILIŞI

Semazen kitap ayracı yapımına ilk önce semazen ve sikke kalıplarıyla başlanır. A4 kağıdına semazen ve semazene uygun sikke, kurdelenin uç kısmına uygun sikke kalıbı kalemle çizilir ve makasla kesilir. Semazen kalıbı beyaz renkli keçenin üzerine; sikkeler kahverengi keçenin üzerine koyularak kenarlarından çizilir ve makasla kalıpları çıkartılır. Turuncu renkli keçeden daire şekli kesilir. Semazen turuncu renkli keçenin ortasına yapıştırılır. Semazende uygun olan yere sikke yapıştırılır. Kitap boyutunda kesmiş olduğumuz kurdele ile kurdelenin bir ucu semazenin arka kısmına diğer ucu sikkenin arka kısmına yapıştırılarak birleştirilir ve kitap ayracı oluşturulur.

Gülistan GÜLDAĞ

GASTRİT

Yusuf Suresi 36. ayet: Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemektedir." dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz."

Gastrit mide mukozasının (iç yüzeyinin) iltihaplanmasına verilen isimdir. Çeşitli nedenlere bağlı oluşabilir. Aspirin ve genellikle ağrı kesiciler, kafeinli içecekler, sigara kullanımı, helicobacter pylori adındaki bir bakterinin yol açtığı mide enfeksiyonu, yaralanma, yanık gibi stres oluşturan durumlar, yetersiz ve düzensiz beslenme başlıca gastrit nedenleridir. Karın ağrısı, kramplar, ağızda acı bir tat, kusma, mide bölgesinde şişlik ve gerginlik, bulantı ve bunlara bağlı olarak yemeklere karşı olan isteksizlik şeklinde ortaya çıkar. Şikayetleri dayanılmaz durumlara gelmeden doktora başvurmadığından, kendisinde gastrit olduğunu bilmeyen pek çok kişi var. Gastrit yaygın bir hastalıktır aslında.

Peki gastritten nasıl korunabiliriz? Gastritten korunmanın en etkili yolu az ama sık yemek olduğu tüm hekimlerin tavsiyesidir. Midenin aç kaldığı dönemlerde mide asitleri mide iç duvarında aşınmaya neden olurlar. Bunun için mideyi çok bırakmak gastrit başlangıcına neden olmaktadır. Çok yemek yemek midede yanmayı artırır. Özellikle gece bir şeyler yiyip yatmak midenin gece boyunca devamlı çalışmasını ve yorulmasını sağlar bu yorgunluk zamanla mideyi savunmasız hale getirerek gastrite neden olan pylor bakterisinin aktif olmasını sağlayacaktır. Mideyi rahatsız edecek hiçbir yiyecek ve içecekler tüketilmemelidir. Düzenli kullandığınız ilaçlar bile gastrite neden olacağından doktorunuzla bu konuyu konuşarak önlemler almasını isteyebilirsiniz. Gastrit tedavisi için en etkili yöntem beslenme düzenini değiştirmektir. Gastrit tedavisi boyunca beslenme düzeninizi değiştirmedığınız takdirde hiçbir tedavi işe yaramayacaktır. En sağlıklı mide bile zaman içinde dikkat edilmediği takdirde bu hastalık oluşacaktır. Sağlıklı ve düzenli beslenen bireylerde mide sıkıntıları neredeyse hiç oluşmaz. Alkol ve sigara gastritin oluşumunda en etkili ikilidir. Alkol ve sigara kullanımını tamamen bırakmak gerekmektedir. Çok soğuk ve çok sıcak besin tüketmemek gerekmektedir. Besinleri uzun uzun ve iyice çiğnemek gerekmektedir. Ayakta ve hızlı yemek mideye direk indiğinden mide bu besinleri sindirirken oldukça zorlanacaktır.

Uzak durulması gereken yiyecekler şunlardır:

- Kola, kahve, çay türevinde kafeinli içecekler
- Katkı maddeli içecekler
- Portakal suyu ve asitli içecekler
- Yağ oranı yüksek kızartmalar
- Soğan ve sarımsak gibi asidik oranı yükseltecek sebzeler
- Yağ oranı yüksek çikolata benzeri gıdalar
- Alkol

Gastrit özellikle diyet değişikliği, stresi azaltmak gibi yöntemlerle çözülebilen bir sağlık problemidir ancak gece uyandıran sindirim güçlüğü, ailede mide kanser öyküsü, kilo kaybı, kan kusma, dışkıdan kan gelmesi gibi durumlarla birlikteyse ivedilikle bir sağlık kuruluşuna başvurmak gerekir.

Amr bin Şuayb babası ve dedesi tarikiyle şöyle haber verdi:

"Ben, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'i ayakta ve oturarak (su) içerken gördüm."

Tirmizi,1944.

ANKEBUT SURESİ

64. AYET

“Ve bilselerdi hakikaten ahiret yurdu elbette daimî hayattır.”¹⁰⁹ ayetinin tefsiri; O alemin kapısı, duvarı ve alanıyla suyu, testisi, meyvesi ve ağacı hep diridir, söz söyler ve söz işitirler. Onun için Mustafa -Allah'ın selamı üzerine olsun- buyurdu: “Dünya leştir, onu isteyenler köpeklerdir.” Ahiretin diriliği olmasaydı, ahiret leş olurdu. Leşe, ölü olduğu için leş derler; çirkin kokusu ve pis oluşundan değil.

O cihan zerre diri olduğu için -her zerre- nükte bilir ve söz söyler. Onlara ölü dünyada sakinlik yoktur; çünkü ot, ancak hayvanlara layıktır. Meclisi ve yurdu gül bahçesi olan, külhanda/ çöplükte nasıl şarap içer? Temiz ruhun yeri İlliyyîndir/cennettir. Vatani pislik olan böcektir. Hak mahmuru için şu tertemiz kadeh, şu kör kuşlar için bu acı su vardır. Ömer'in adaletini görmeyene göre kanlı Haccac adaletlidir. Kız çocuklara ölü oyuncak verilir çünkü dirilerin oynamasından habersizdirler. Erkek çocukların yiğitlikten güç ve kuvvetleri olmadığından, onlar için tahta kılıç daha iyidir. Kafirler, manastırda çizilmiş olan peygamberlerin suretiyle yetinir. Bizim için o ululardan aydınlık bir dönem bulunduğundan bizim gölge surete ilgimiz yoktur. Bu bir sureti dünyada oturmuştur ve o diğer sureti ay gibi gökyüzündedir. Bu ağızı birlikte oturana nükte söyler; o diğeri Hak'la konuşmada ve dosttur. Görünen kulak bu sözü zapt eder; onun can kulağı “Kün (ol)” sırlarını çeker. Görünen göz beşerin dış şeklini zapt eder; sır gözü “Göz kaymadı”¹¹⁰ ya hayran. Görünen ayak cami safında durmakta; mana ayağı gökyüzünün üzerinde tavaf etmektedir. Onun parçalarını böylece say; bu parça zamanın içinde, o parça zamanın dışında. Zaman içinde olan, ecele kadardır; o diğeriye ebedin dostudur, ezele eştir. Onu bir adı, iki, devletin sahibidir; bir sıfatı, iki kıblenin imamıdır. Halvet ve çile ona gerekli kalmaz; hiçbir bulut onu gölgelemez. Halvet evi güneş kursudur; yabancı gece, ona nasıl perde olur? Hastalık ve perhiz gitti, buhran kalmadı. Onun küfrü iman oldu, küfür kalmadı. Elif gibi doğrulukla ilerledi; onun kendi huylarından hiçbir huyu yoktur. Kendi huylarının elbisesinden arınmıştır; canı, cana can kataniyla çıplaktır. Tek padişahın huzuruna gidince padişah ona kutsal vasıflardan elbise giydirdi.

Padişahın vasıflarından kaftan giyindi; kuyudan makam kemerine/yerine uçtu. Tortu durulunca böyle olur; o, leğenin dibinden üstüne çıkar. O, leğenin dibinde neden dolayı tortuluydu? Toprak parçalarının karışmasının uğursuzluğundan. Nahoş dost, kolunu kanadını bağlamıştı; yoksa o, aslında çok seçkindi. “İniniz”¹¹¹ kınaması yapılıncâ Hârûr gibi tersine asıldı. Hârûr gökyüzü meleklerindendi; azarlamayla öylece asıldı. Baştan uzak kaldığı, kendini baş yapıp yalnız olarak ileri sürdüğü için baş aşağı oldu. Sepet, kendini suyla dolu görünce ihtiyaç duymayıp denizden ayrılır. Ciğerinde bir damla su kalmaz; deniz acır ve onu geri çağırır. Denizden sebepsiz, hizmet olmadan bir rahmet gelir; mübarek bir andır bu. Allah için, Allah için! Deniz kıyısı halkı sarı/solgun olsa da deniz kıyısı çevresinde dolaş. Böylece bağışlayıcının lütfu gelir; inciyle sarı yüzün kırmızılaşır. Yüz sarılığı, renklerin en güzelidir; çünkü o görmeyi beklemektedir. Ancak yanaktaki kırmızılık, canı doymun olduğu içindir. Çünkü tamah zayıflatır, sarartır, zelil eder; o, beden hastalıklarından hasta değildir. Hastalık olmadan sarı yüz görse Canilus’un akli da şaşırır. Sen Hakk’ın nurlarına tamah edersen Mustafa “Nefsi alçaldı” der. Gölgesiz nur, güzel ve yücedir. O delik delik ışıkta kalbur gölgesidir. Aşıklar, bedenlerini çıplak ister iktidarsıza göre ister elbise olsun ister beden. O ekmek ve sofra, oruç tutanlar içindir; eşek sineği için ister aş olsun ister ocak.

Nergis EYLÜL

109 Kur’an-ı Kerim, Ankebut, 29/64

110 Kur’an-ı Kerim, Necm, 53/17 “Gözü ne kaydı ne de sınırını aştı.”

111 Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/36

Mesnevi, Prof. Dr. Adnan Karaismailoğlu. Beşinci Defter, sayfa 691, 258a

Bir "Hu" nidasıyla Ol emrinin tecelliyatını yaşayan bir mekândır Karabaş-i Veli Kültür Merkezi. Hoşgörü ve gönülden hizmetin, kardeşliğin yaşandığı ve yaşatılmaya çalışıldığı bir dost evidir. Yüzyıllardır adeta tevhidin emsalini yansıtan sağlam direkleriyle, Bursa'mızın en güzel semtlerinden birinde maneviyatın her daim yenilenmekte olduğunu vurgulamakta ve öylesine dik durmaktadır. Yeşil Bursa'nın şanına yakışır şekilde, bahçesindeki ağaçlarıyla ayrı bir renk oluşturur ve kentin yoğunluğunu kalabalıkların içinde sıcak muhabbet kokan bir çay ile soluk bulabileceğiniz bir mekândır.

Her sene manevi duyguların yoğun yaşandığı günlerde de evinde misafir bir eda ile Bursalılara ve diğer şehirlerden gelen misafirlere ikramlarda bulunulur bu hoş mekânda. Adeta geleneksel bir aile sofrası tadında her sene Aşure ve kandil günlerinde iftar yapılmaktadır. Ayrıca her yıl Kutlu doğum ve Şeb-i Arus Mevlana'yı anma programları ile Bursalılarla ve tüm diğer şehirlerden gelen misafirlerimizle bu güzel geceleri eda etmekteyiz.

Bursa Karabaş-i Veli Kültür Merkezi olarak Türkiye'nin en büyük, Dünya'nın ise ikinci büyük Mevlevihane olan Gelibolu Mevlevihane'sinde her ay düzenli olarak sema programları ile gönül dostlarıyla buluşmaktayız. Bunun yanı sıra İzmir Saatçi Ali Efendi konağında üstadımız Mustafa Özbağ Efendi'nin mesnevi sohbetleri ile tüm gönül dostlarıyla birlikte oluyoruz. Ayrıca her ay İzmit, İstanbul, İzmir de mesnevi okumaları ve sema adlı programlarımızla da âşıklar meclisinde toplanıyoruz. Muhammedi bir eğlencenin ve çeşitli kültürlerin bir arada paylaşıldığı geleneksel Bursa Karabaş-i Veli Kültür merkezi Kocayayla şenlikleri ile de İslami şenliklerin örnekleri yaşatılmaktadır.

Yine aynı çatı altında erkekler için ücretsiz sema, ney, ilahi ve bendir dersleri verilmektedir. Kültür hizmeti olarak iki ayda bir olmak üzere internet üzerinden İrşad dergisini sizlerle paylaşmaktayız.

Kültür merkezimizde her ayın ilk pazartesi günü bayan semazenler eşliğinde Aşere-i Mübeşşire ve Pirlerin midhatı programlarımızla aşk meclisimizde bayan misafirlerimizle buluşmaktayız İstikameti İslam, rehberi Muhammed-i Mustafa olana Allah muvaffakiyet nasip eder. Onlardan olabilmek duasıyla...

GÜNLÜK VİRD

“Ya Rabbi, niyet ettim günlük virdimi çekmeye.”

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

“YA RABBİ, PEYGAMBER EFENDİMİZ(SAV) HZ.LERİNİN RUHLARINA VE BÜTÜN GEÇMİŞ PEYGAMBER EFENDİLERİMİZİN RUHLARINA, CİHÂR-İ YÂR-İ GÜZİN EFENDİLERİMİZ; EBUBEKİR-İ SİDDİK, ÖMER-UL FARUK, OSMAN-I ZUNNİREYN, ALİ-YEL MURTAZA (RA) HZ.LERİNİN RUHLARINA, AŞEREYİ MÜBEŞŞERENİN, EVLADI RESULULLAH, ZEVCE'Yİ RESULULLAH, İMAM-I HASAN, İMAM-I HÜSEYİN, YETMİŞİKİ ŞÜHEDANIN VE BÜTÜN ŞÜHEDANIN, TÜM ASHABI RESULULLAH HZ.LERİNİN RUHLARINA, İMAMIMIZ; İMAM-I AZAM EBU HANİFE, İMAM-I ŞAFİİ, İMAM-I MALİK, İMAM-I HANBELİ VE BÜTÜN MEZHEB İMAMLARININ ruhlarna hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

“YA RABBİ, Pirimiz SEYYİD ABDULKADİR GEYLANİ, SEYYİD AHMED-ER RUFÂİ, SEYYİD AHMED EL BEDEVİ, SEYYİD İBRAHİM DUSİKİ, ŞEYH EBU-L HASAN EL ŞAZELİ, ŞAH-I NAKŞİBEND-İ MUHAMMED BAHADDİN, ŞAH-I MEVLANA CELALEDDİN-İ RUM-İ,ŞAH-I HACI BEKTAŞ-I VELİ, HACI BAYRAM-I VELİ, MEHMET MUHYİDDİN ÜFTADE Hz.lerinin ve tüm Pir efendilerimizin ruhlarna hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

“YA RABBİ, bütün geçmiş Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların, Dervişlerin , Müminlerin ruhlarna, Üstadımız Bayındırlı Hacı MUSTAFA ÖZBAĞ Efendinin ruhaniyetine ve yaşayan bütün Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların ruhaniyetlerine, bütün derviş kardeşlerimizin ve ümmeti Muhammed'in ruhaniyetlerine, Turuk-i Aliyeden ve Akrabay-ı taallukatımızdan geçenlerin ruhlarna, hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

100 defa “ SÜBHÂNALLAHİ VE BİHAMDİHİ, SÜBHÂNALLÂHİ'L-AZİM VE BİHAMDİHİ ESTAĞFİRULLAH EL AZİM.”

100 defa “ ALLAHÜMME SALLİ ALA SEYYİDİNE MUHAMMEDİN VE ALA ALİ SEYYİDİNE MUHAMMEDİN VESAHBİHİ VESELLİM”

1001 defa “ LA İLAHE İLLALLAH” (Tevhid en az 1001 defa, yetmiş bine kadar çoğaltılabilir.)

Okunabildiği kadar KURAN OKUNUR, DUA EDİLİR.

Her sabah ve akşam namazından sonra dünya kelamı konuşmadan yedi kez “ ALLAHÜMME ECİRNİ MİNE'N-NAR ” ve yine yedi defa “Hasbinallahû ve ni'mel vekil” Her namazdan sonra; normal namaz tesbihatı 33 defa “SÜBHANALLAH”, 33 defa “ ELHAMDÜLİLLAH” , 33 defa “ ALLAH HU EKBER” ve 1 defa “LÂ İLÂHE İLLALLÂHU VAHDEHU LA-ŞERİKE LEH, LEHU'L MÜLKÜ VE LEHU'L-HAMDÜ VE HÜVE ALÂ KÜLLİ ŞEY'İN KADİR” ve 300 defa “ LA İLAHE İLLALLAH” zikirleri çekilir. (Tevhid en az üç yüz defa, beş bine kadar çoğaltılabilir.) Dua Edilir.

Yukarıda tarif edilen dersi günde en az bir sefer yapmak gerekir. Eğer daha fazla yapmak isterse sabah ve akşam yapılabilir. Daha da fazla yapmak isterse istediği kadar yapabilir. Efdal olanı az da olsa devamlı olandır.

KARABAŞ-I VELİ KÜLTÜR MERKEZİ VE TASAVVUF VAKFININ HANIMLARA VE BEYLERE YÖNELİK ÜCRETSİZ KURSLARININ GÜN SAAT VE YERLERİ

S HANIMLARA: PAZARTESİ GÜNÜ 17:30-18:30 VE CUMARTESİ GÜNÜ
E 11:30-12:30 SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.
M BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 19:00-20:30
A SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS
VERİLMEKTEDİR.

N HANIMLARA: DAHA ÖNCE EĞİTİM ALANLAR İÇİN ÇARŞAMBA GÜNÜ
E SAAT 16:30-19:00 VE YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN CUMARTESİ GÜNÜ
Y 11:00-13:00 SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.
BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 17:00-19:00
SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS
VERİLMEKTEDİR.

İ HANIMLARA: ÇARŞAMBA GÜNÜ SAAT 13:30-17:00 (GENEL) VE
L ÇALIŞANLAR İÇİN AYNI GÜN 18:00-19:00 SAATLERİ ARASINDA KURS
A VERİLMEKTEDİR.
H BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 17:0-19:00
İ SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS
VERİLMEKTEDİR.

B HANIMLARA: CUMARTESİ GÜNÜ SAAT 12:30-13:30
E SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.
N BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ
D 17:00-19:00 SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR
İ MERKEZİNDE KURS VERİLMEKTEDİR.
R

KARABAŞ-I VELİ KÜLTÜR MERKEZİ

ADRES: İBRAHİM PAŞA MAH. ÇARDAK SK. NO:2 (HEYKEL KIZ LİSESİ ÜSTÜ)
OSMANGAZİ/BURSA

☎ 0 (224) 222 03 85

TASAVVUF VAKFI

ADRES: MAKSEM MAH BAŞCI SK. BAŞCI İBRAHİM CAMİİ YANI
OSMANGAZİ/BURSA

☎ 0 544 746 47 79

www:// www.mevlana.org.tr